

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

25. februar 2017

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/323 af 20. januar 2017 om berigtigelse af delegeret forordning (EU) 2016/2251 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Kommissionens forordning (EU) 2017/324 af 24. februar 2017 om ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 231/2012 om specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer opført i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 for så vidt angår specifikationerne for basisk methacrylat-copolymer (E 1205) ⁽¹⁾ 4**
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/325 af 24. februar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af garn med høj styrke af polyestere med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 6**
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/326 af 24. februar 2017 om 261. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til ISIL-(Da'esh) og Al-Qaida-organisationerne 30**
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/327 af 24. februar 2017 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 32

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2017/328 af 21. februar 2017 om ændring af afgørelse 1999/70/EF om de nationale centralbankers eksterne revisorer, for så vidt angår de eksterne revisorer for Bank of Greece 34
 - ★ Kommissionens afgørelse (EU) 2017/329 af 4. november 2016 om foranstaltning SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) gennemført af Ungarn om afgifter på reklameomsætning (meddelt under nummer C(2016) 6929)⁽¹⁾ 36
-

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013) 50
- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1254/2014 af 11. juli 2014 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af ventilationsaggregater til boliger (EUT L 337 af 25.11.2014) 50

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/323

af 20. januar 2017

om berigtigelse af delegeret forordning (EU) 2016/2251 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽²⁾ blev vedtaget den 4. oktober 2016 og offentliggjort den 15. december 2016. Den fastsætter standarder for rettidig, præcis og passende adskilt udveksling af sikkerhedsstillelse, når derivataftaler ikke cleares af en central modpart, og indeholder en række detaljerede krav, som skal være opfyldt, for at en koncern kan opnå undtagelse fra at stille margin ved koncerninterne transaktioner. Ud over disse krav skal koncernen, hvis den ene af dennes to modparter er hjemmehørende i et tredjeland, for hvilket der endnu ikke foreligger en afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, udveksle variationsmarginer og på passende vis adskilte initialmarginer for samtlige koncerninterne transaktioner med datterselskaberne i de pågældende tredjelande. For at undgå en uforholdsmæssig anvendelse af marginkravene og under hensyntagen til lignende krav for clearingforpligtelserne gives der ved den delegerede forordning mulighed for forsinket gennemførelse af netop dette krav, således at der bliver tilstrækkelig tid til at afslutte proceduren for udarbejdelse af afgørelsen om ækvivalens, uden at det nødvendigvis medfører en ineffektiv ressourceallokering for koncerner med datterselskaber hjemmehørende i tredjelande.
- (2) I artikel 37 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 mangler bestemmelsen om anvendelse af indfasningen af variationsmarginkravene på koncerninterne transaktioner på en måde, der svarer til bestemmelsen i artikel 36, stk. 2 (der vedrører initialmarginkrav). Der bør derfor tilføjes to nye stykker til artikel 37, som er den artikel, der fastsætter indfasningstidsplanen for variationsmarginkravene. Disse stykker svarer til den nuværende artikel 36, stk. 2, og 3, med det resultat, at når en koncernintern transaktion finder sted mellem en EU-enhed og en tredjelandsenhed, kræves der ikke udveksling af variationsmarginen før tre år efter

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

forordningens ikrafttrædelse, såfremt der ikke foreligger en afgørelse om ækvivalens for det pågældende tredjeland. Når der foreligger en afgørelse om ækvivalens, bør kravene finde anvendelse enten fire måneder efter ækvivalensafgørelsens ikrafttrædelse eller i overensstemmelse med den overordnede tidsplan, alt efter hvad der ligger senest.

- (3) Det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som delegeret forordning (EU) 2016/2251 er baseret på, og som de europæiske tilsynsmyndigheder forelagde for Kommissionen den 8. marts 2016, indeholdt den samme indfasningsperiode for både initial- og variationsmarginer. Behovet for en berigtigelse skyldes en teknisk fejl i den procedure, der førte til vedtagelsen af delegeret forordning (EU) 2016/2251, hvor de to stykker om indfasningen af variationsmarginkravene for koncerninterne transaktioner blev udeladt.
- (4) Delegeret forordning (EU) 2016/2251 bør derfor berigtiges.
- (5) Delegeret forordning (EU) 2016/2251 trådte i kraft den 4. januar 2017. For at sikre kontinuitet i anvendelsen af indfasningsperioderne for initial- og variationsmarginer bør nærværende forordning træde i kraft hurtigst muligt og anvendes med tilbagevirkende kraft —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 37 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 tilføjes følgende som stk. 3 og 4:

- »3. Uanset stk. 1, hvis betingelserne i nærværende artikels stk. 4 er opfyldt, finder artikel 9, stk. 1, artikel 10 og artikel 12 anvendelse som følger:
- a) 3 år efter nærværende forordnings ikrafttrædelse, såfremt der ikke er vedtaget nogen afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 11, stk. 3, vedrørende det relevante tredjeland
 - b) den seneste af følgende datoer, såfremt der er vedtaget en afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 11, stk. 3, vedrørende det relevante tredjeland:
 - i) 4 måneder efter ikrafttrædelsen af den afgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 11, stk. 3, vedrørende det relevante tredjeland
 - ii) den anvendelsesdato, der fastsættes i henhold til stk. 1.
4. Den i stk. 3 nævnte undtagelse finder kun anvendelse, hvis modparterne i en ikke-centralt clearet OTC-derivataftale opfylder samtlige følgende betingelser:
- a) den ene modpart er etableret i et tredjeland, og den anden modpart er etableret i Unionen
 - b) den modpart, som er etableret i et tredjeland, er enten en finansiel modpart eller en ikke-finansiel modpart
 - c) den modpart, som er etableret i Unionen, er ét af følgende:
 - i) en finansiel modpart, en ikke-finansiel modpart, et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut eller en virksomhed, der leverer accessoriske tjenester, der er underlagt passende tilsynskrav, og den tredjelandsmodpart, der er omhandlet i litra a), er en finansiel modpart, eller
 - ii) enten en finansiel modpart eller en ikke-finansiel modpart, og den tredjelandsmodpart, der er omhandlet i litra a), er en ikke-finansiel modpart
 - d) begge modparter er inkluderet i den samme konsolidering på fuldt grundlag i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012
 - e) begge modparter er underlagt passende centraliseret risikovurdering, måling og kontrolprocedurer
 - f) kravene i kapitel III er opfyldt.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 4. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. januar 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2017/324

af 24. februar 2017

om ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 231/2012 om specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer opført i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 for så vidt angår specifikationerne for basisk methacrylat-copolymer (E 1205)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevarerilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 14,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevarerilsætningsstoffer, fødevarerenszymer og fødevareromaer ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 ⁽³⁾ er der fastsat specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer, der er opført i bilag II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008.
- (2) Disse specifikationer kan opdateres i overensstemmelse med den fælles procedure, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1331/2008, enten på Kommissionens initiativ eller som følge af en ansøgning.
- (3) Der blev den 21. november 2014 indgivet en ansøgning om ændring af specifikationerne vedrørende fødevarerilsætningsstoffet basisk methacrylat-copolymer (E 1205). Ansøgningen blev forelagt medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 1331/2008.
- (4) Da fremstillingsprocessen er blevet moderniseret, anmodede ansøgeren om ændring af definitionen af fødevarerilsætningsstoffet for så vidt angår den korte beskrivelse af fremstillingsprocessen. Som følge af en grundig gennemgang af partikelstørrelsen i den nuværende specifikation anmodede ansøgeren om ændring af pulverets partikelstørrelse.
- (5) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) vedtog en udtalelse vedrørende sikkerheden af den foreslåede ændring af specifikationerne for basisk methacrylat-copolymer (E 1205) som fødevarerilsætningsstof ⁽⁴⁾. På grundlag af data fremlagt af ansøgeren og under hensyntagen til den oprindelige evaluering af stoffet i 2010 ⁽⁵⁾ konkluderede autoriteten, at den foreslåede ændring af specifikationerne for fødevarerilsætningsstoffet basisk methacrylat-copolymer (E 1205) ikke giver anledning til sikkerhedsmæssige betænkeligheder.
- (6) Forordning (EU) nr. 231/2012 bør derfor ændres.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EU) nr. 231/2012 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 af 9. marts 2012 om specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer opført i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 (EUT L 83 af 22.3.2012, s. 1).⁽⁴⁾ EFSA Journal 2016;14(5):4490 s. 13.⁽⁵⁾ EFSA Journal 2010;8(2):1513, s. 23.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

I bilaget til forordning (EU) nr. 231/2012 foretages følgende ændringer af rækkerne vedrørende fødevarstilsætningsstoffet E 1205, basisk methacrylat-copolymer:

1) Rækken vedrørende definitionen affattes således:

» Definition	Basisk methacrylat-copolymer fremstilles ved termisk kontrolleret polymerisering af monomerne methacrylat, butylmethacrylat og dimethylaminoethylmethacrylat, opløst i propan-2-ol, under anvendelse af et frie radikaler-donorinitiatorsystem. En alkyl-mercaptan anvendes som kædemodificeringsagens. Polymeropløsningen ekstruderes og granuleres under vakuum for at fjerne resterende flygtige bestanddele. Granulatet sælges i den form, det har, eller underkastes yderligere formaling (mikronisering)«
---------------------	---

2) Rækken vedrørende partikelstørrelsen affattes således:

»Pulverets partikelstørrelse (danner en film ved anvendelse)	< 50 µm: mindst 95 % < 20 µm: mindst 50 % < 3 µm: ikke over 10 %«
--	---

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/325**af 24. februar 2017****om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af garn med høj styrke af polyestere med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB**1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Ved forordning (EU) nr. 1105/2010 ⁽²⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af garn med høj styrke af polyestere med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«).
- (2) De indførte foranstaltninger havde form af en værditold med en resttold på 9,8 %, mens de virksomheder, som var blevet pålagt antidumpingtold, blev pålagt en individuel toldsats på 5,1-9,8 %. Det blev ved den oprindelige undersøgelse konkluderet, at to virksomheder ikke havde foretaget dumping.

2. Anmodning om en udløbsundersøgelse

- (3) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽³⁾ af de gældende antidumpingforanstaltninger modtog Kommissionen en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.
- (4) Anmodningen blev indgivet den 31. august 2015 af CIRFS (»The European Manmade Fibres Association« eller »ansøgeren«) på vegne af producenter, der repræsenterer mere end 25 % af den samlede produktion i Unionen af garn med høj styrke af polyestere.
- (5) Anmodningen var begrundet med, at foranstaltningernes udløb sandsynligvis ville medføre fortsat og/eller fornyet dumping med deraf følgende skade for EU-erhvervsgrænsen.

3. Indledning af en udløbsundersøgelse

- (6) Kommissionen fastslog efter høring af udvalget, der er oprettet ved grundforordningens artikel 15, stk. 1, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en udløbsundersøgelse, og offentliggjorde den 28. november 2015 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾ (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 315 af 1.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 77 af 5.3.2015, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 397 af 28.11.2015, s. 10.

4. Udløbsundersøgelsen

4.1. De af udløbsundersøgelsen omfattede perioder

- (7) Undersøgelsen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2014 til den 30. september 2015 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«). Undersøgelsen af de tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2012 til udgangen af den nuværende undersøgelsesperiode (»den betragtede periode«).

4.2. Parter, som er berørt af undersøgelsen, og stikprøveudtagning

- (8) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, de eksporterende producenter og importører, som, den vidste, var berørt af sagen, samt repræsentanterne for det pågældende eksporterende land om indledningen af udløbsundersøgelsen.
- (9) Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Ingen af de interesserede parter anmodede om en høring med Kommissionen.
- (10) I betragtning af det tilsyneladende store antal kinesiske eksporterende producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen fremgik det af indledningsmeddelelsen, at man påtænkte at foretage en stikprøveudtagning i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17.
- (11) For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en repræsentativ stikprøve, blev de kinesiske eksporterende producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af undersøgelsen og forelægge Kommissionen de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.
- (12) Ingen af de kinesiske eksporterende producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (13) I alt blev seks kendte ikke forretningsmæssigt forbundne importører kontaktet ved offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra 15 ikke forretningsmæssigt forbundne importører. I betragtning af det store antal samarbejdsvillige importører foretog Kommissionen en stikprøveudtagning. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den største repræsentative importmængde, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Den oprindeligt udtagne stikprøve bestod af tre virksomheder og tegnede sig for 29 % af den anslåede importmængde fra Kina til Unionen og 85 % af den importmængde, som de 15 respondenter havde angivet. Der blev kun modtaget en spørgeskema-besvarelse fra én ikke forretningsmæssigt forbunden importør.
- (14) I alt blev ti kendte brugere kontaktet ved offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget svar fra fire af dem. Man påtænkte ikke at foretage stikprøveudtagning for brugere, og Kommissionen besluttede at undersøge dem alle.
- (15) Fem EU-producenter, som tegnede sig for ca. 97 % af produktionen i Unionen af garn med høj styrke af polyestere i NUP, samarbejdede med Kommissionen. I betragtning af dette lave antal besluttede Kommissionen ikke at anvende stikprøver.

4.3. Spørgeskemaer og kontrol

- (16) Der blev fremsendt spørgeskemaer til de fem samarbejdsvillige EU-producenter og til én producent i et potentielt referenceland, som indvilligede i at samarbejde.
- (17) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) EU-producenter:

- Brilen Tech S. A., Spanien
- Sioen Industries NV, Belgien

- DuraFiber Technologies (DFT) SAS, Frankrig
- DuraFiber Technologies (DFT) GmbH, Tyskland
- PHP Fibers GmbH, Tyskland

b) Producent i referenceland:

- DuraFiber Technologies, Amerikas Forenede Stater (USA).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (18) Den pågældende vare er garn med høj styrke af polyestere (undtagen sytråd), ikke i detailsalgsoplægninger, herunder monofilamenter af finhed under 67 decitex, med oprindelse i Kina («den pågældende vare» eller »garn med høj styrke»), i øjeblikket henhørende under KN-kode 5402 20 00.

2. Samme vare

- (19) Den fornyede undersøgelse bekræftede, at den pågældende vare, garn med høj styrke af polyestere produceret og solgt af EU-erhvervsgrenen på EU-markedet og garn med høj styrke af polyestere produceret og solgt i referencelandet (USA) har samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål. Varerne anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

- (20) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, undersøgte Kommissionen først, om der var sandsynlighed for, at de eksisterende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet dumping fra Kina.

1. Samarbejde med Kina

- (21) Ingen af de kinesiske eksporterende producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. I mangel af samarbejdsvilje fra de kinesiske eksporterende producenters side er den overordnede analyse, herunder dumpingberegningen, baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping blev vurderet ud fra anmodningen om en udløbsundersøgelse i kombination med andre informationskilder som f.eks. handelsstatistikker over import og eksport (fra Eurostat og kinesiske eksportoplysninger), besvarelsen fra producenten i referencelandet og andre offentligt tilgængelige oplysninger⁽¹⁾.
- (22) Det manglende samarbejde havde indflydelse på sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen på forskellige varetyper. Det blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 anset for hensigtsmæssigt at fastsætte både den normale værdi og eksportprisen på et globalt grundlag.
- (23) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 9, blev der hver gang det konkluderedes, at omstændighederne ikke havde ændret sig, anvendt den samme metode som den, der blev anvendt til at konstatere dumping i den oprindelige undersøgelse.

⁽¹⁾ I forbindelse med nærværende forordning er alle de offentligt tilgængelige oplysninger, som man støttede sig på, blevet medtaget i sektorspecifikke rapporter (PCI Fibres — World Synthetic Fibres Supply/Demand Reports for 2008 og 2013 — se betragtning 42, 47, 52 og PCI Fibres — Technical Fibres Report, september 2014 og januar 2015 — se betragtning 58) udarbejdet af en rådgivningsvirksomhed ved navn PCI Wood Mackenzie.

2. Dumping i den nuværende undersøgelsesperiode

a) Referenceland

- (24) Den normale værdi blev fastsat på grundlag af de priser, der er betalt i et passende tredjeland med markedsøkonomi («referencelandet»), jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).
- (25) I den oprindelige undersøgelse blev Taiwan anvendt som referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina. I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen de interesserede parter, at den påtænkte at anvende Taiwan som referenceland, og opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. I indledningsmeddelelsen blev det endvidere tilføjet, at der findes andre lande med markedsøkonomi, som ifølge Kommissionens oplysninger leverer til Unionen, bl.a. USA og Republikken Korea.
- (26) En interesseret part støttede valget af Taiwan som referenceland, fordi det anvender omtrent det samme udstyr og de samme produktionsprocesser som de kinesiske producenter. Ingen producenter fra Taiwan indvilligede dog i at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen.
- (27) Baseret på importstatistikkerne og oplysningerne fra anmodningen om en fornyet undersøgelse overvejede Kommissionen ud over Taiwan at anvende en række andre lande som potentielle referencelands bl.a. Republikken Korea, Indien, Japan og USA ⁽¹⁾. Anmodninger om samarbejde blev fremsendt til alle kendte producenter og sammenslutninger fra disse lande. Kun én producent i USA (Dura Fibres) indvilligede i at samarbejde.
- (28) Kommissionen konstaterede, at USA har en betydelig konventionel toldsats på importen af garn med høj styrke fra tredjelands (8,8 %), men ingen antidumpingtold. Dura Fibres er den eneste producent af den pågældende vare i USA og havde en markedsandel på ca. 30 % i den nuværende undersøgelsesperiode, men er udsat for hård konkurrence fra eksportlande ⁽²⁾.
- (29) På baggrund af ovenstående, og da der ikke var fremsat yderligere bemærkninger, konkluderede Kommissionen, at USA er et passende referenceland i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

b) Normal værdi

- (30) Oplysningerne modtaget fra den samarbejdsvillige producent i referencelandet blev brugt til at fastsætte den normale værdi.
- (31) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først, om de amerikanske samarbejdsvillige producenters samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt sammenlignet med det samlede eksportsalg fra Kina til Unionen, dvs. om den samlede mængde af et sådant salg på hjemmemarkedet udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen. Det blev på dette grundlag konkluderet, at salget på hjemmemarkedet i referencelandet var repræsentativt.
- (32) Kommissionen undersøgte også, om salget af samme vare på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Den normale værdi blev således baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet, der blev beregnet som gennemsnitsprisen ved salg på hjemmemarkedet i den nuværende undersøgelsesperiode.

c) Eksportpris

- (33) Som nævnt i betragtning 15 samarbejdede de kinesiske eksporterende producenter ikke i forbindelse med undersøgelsen. Eksportprisen blev derfor baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.

⁽¹⁾ Republikken Korea tegner sig sammen med Kina og Taiwan for over 90 % af den samlede import af garn med høj styrke i den nuværende undersøgelsesperiode. Trods en begrænset importmængde blev Indien og Japan overvejet på grund af den samlede produktionsmængde og størrelsen af hjemmemarkedet.

⁽²⁾ Importen, herunder fra Kina, udgjorde ca. 71 % af det samlede forbrug i 2015 (kilde: det amerikanske handelsministerium og US International Trade Commission).

- (34) Cif-prisen, Unionens grænse, blev fastsat på grundlag af de tilgængelige Eurostat-statistikker. Den importerede mængde fra kinesiske producenter, som ikke blev anset for at foretage dumping i den oprindelige undersøgelse (ca. 40 % af importen fra Kina), blev ikke taget i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen.
- (35) En interesseret part påstod, at mængden fra kinesiske producenter, som ikke blev anset for at foretage dumping i den oprindelige undersøgelse, ikke skulle have været udelukket fra dumpingberegningerne, da der i grundforordningen ikke findes en bestemmelse i denne henseende. Det er imidlertid Kommissionens praksis ⁽¹⁾, ved anvendelsen af den fortolkning af antidumpingaftalen, som blev anlagt af WTO's tvistbilæggelsesorgan i sagen om *oksekød og ris* ⁽²⁾, at udelukke virksomheder, hvis dumpingmargen i den oprindelige undersøgelse blev anset for at være minimal, fra undersøgelsen. Anmodningen blev derfor afvist.

d) *Sammenligning*

- (36) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen på grundlag af priserne ab fabrik. I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (37) Med hensyn til hjemmemarkedspriserne for referencelandsproducenten blev der foretaget justeringer for omkostninger til indenlandsk transport og emballering ((2-4 %) af fakturaværdien) samt provisioner (0,5 %-1,5 %). For så vidt angår eksportpriserne blev værdien ab fabrik fastsat ved at fratække procentsatsen for transport, forsikring, håndtering og andre justeringer som anslået i anmodningen om fornyet undersøgelse (12,98 %) fra cif-prisen, Unionens grænse. Med hensyn til justeringerne for eksportsalg kritiserede en interesseret part anvendelsen af grundforordningens artikel 18 og foreslog at anvende justeringerne fra referencelandsproducenten i stedet for de anslåede justeringer i anmodningen om fornyet undersøgelse. Denne foreslåede metode synes dog ikke at være hensigtsmæssig, da de justeringer, som er angivet af referencelandsproducenten, henviser til hjemmemarkedsalget i USA, og de har ingen betydning for estimeringen af justeringer ved eksport fra Kina til Unionen. Da der ikke foreligger andre pålidelige oplysninger, tager Kommissionen derfor udgangspunkt i de anslåede eksportsalgjusteringer i anmodningen.

e) *Dumpingmargen*

- (38) På baggrund af ovenstående konkluderedes dumpingmargen at udgøre 54,4 %, udtrykt som en procentdel af prisen frit Unionens grænse, ufortoldet.
- (39) Trods den væsentlige forskel mellem den dumpingmargen, der blev konstateret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, og den margen, der fremgår af den nuværende analyse, har der ikke været nogen tegn på, at de kinesiske producenter har ændret eksportadfærd. Det er derimod sandsynligt, at årsagen til denne forskel hovedsagelig kan findes i det forhold, at det er umuligt (på grund af den manglende samarbejdsvilje fra de kinesiske eksporterende producenters side) at foretage en detaljeret analyse opdelt efter varetyper.

f) *Konklusion om dumping i den nuværende undersøgelsesperiode*

- (40) Kommissionen konstaterede, at de kinesiske eksporterende producenter fortsatte med at eksportere den pågældende vare til Unionen til dumpingpriser i den nuværende undersøgelsesperiode.

3. Bevis for sandsynlighed for fortsat dumping

- (41) Kommissionen undersøgte endvidere, om der var en sandsynlighed for fortsat dumping, hvis foranstaltningerne udløber. I den forbindelse undersøgte Kommissionen den kinesiske produktionskapacitet og uudnyttede kapacitet, kinesiske eksportørers adfærd på andre markeder, situationen på hjemmemarkedet i Kina og EU-markedets tiltrækningskraft.

⁽¹⁾ Se f.eks. EUT L 343 af 19.12.2008, betragtning 143.

⁽²⁾ Se Appellinstansens rapport »Mexico — Endelige antidumpingforanstaltninger for oksekød og ris«: Klage vedrørende ris (WT/DS295/AB/R), vedtaget den 20. december 2005, stk. 300-307.

a) Produktionskapacitet og uudnyttet kapacitet i Kina

- (42) Arbejdet med at fastsætte den uudnyttede kapacitet i Kina lider under den manglende samarbejdsvilje fra de kinesiske eksporterende producenters side. For at få indsamlet så mange oplysninger som muligt anmodede Kommissionen om oplysninger fra to kinesiske eksportørsammenslutninger (China Chamber of International Commerce, »CCOIC«, og China Chamber of Commerce for import and export of textiles, »CCCT«), hvis medlemmer tegner sig for mere end halvdelen af den anslåede produktionskapacitet i Kina. Disse sammenslutninger sendte et detaljeret svar, som dog ikke kunne kontrolleres på grund af den manglende samarbejdsvilje fra de eksporterende producenters side. I de følgende afsnit fremlægges de modtagne oplysninger, og der foretages en sammenligning med andre foreliggende oplysninger (fra anmodningen om fornyet undersøgelse og andre tilgængelige kilder ⁽¹⁾).
- (43) Ifølge CCOIC-CCCT var den uudnyttede kapacitet i Kina kun kendetegnet ved en begrænset stigning i perioden 2012-NUP og kunne anslås til at have udviklet sig fra et startniveau på 150 000-250 000 ton i 2012 til et niveau på 200 000-300 000 ton i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (44) Kommissionens tjenestegrene foretog ligeledes en detaljeret beregning af den uudnyttede kapacitet på grundlag af andre foreliggende oplysninger. Hovedelementerne i denne beregning er: i) de kinesiske producenters installerede kapacitet, ii) indenlandsk efterspørgsel, iii) eksport til andre lande.
- (45) Hvad angår forbruget på det kinesiske hjemmemarked synes alle de interesserede parter at være enige om oplysningerne i anmodningen. Disse oplysninger viser, at den indenlandske efterspørgsel i Kina voksede i den betragtede periode (+ 20 %, fra ca. 900 000 ton i 2012 til ca. 1 150 000 ton i 2015).
- (46) Hvad angår de kinesiske eksportdata tog Kommissionen de kinesiske eksportstatistikker, der viste en vækst på 47 % i perioden 2012-NUP, i betragtning.
- (47) Hvad endelig angår den anslåede produktionskapacitet i Kina, var denne ifølge klagerens anmodning, hvori der henvises til en internationalt anerkendt sektorundersøgelse ⁽²⁾, i starten på mere end 1 600 000 ton i 2012 og nåede op på ca. 2 400 000 ton i den nuværende undersøgelsesperiode.

Tabel 1

(i 1 000 ton)	2012	2013	2014	NUP
Kinesisk kapacitet ⁽¹⁾	1 633	1 828	2 126	2 370 ⁽²⁾
Indenlandsk efterspørgsel ⁽¹⁾	896	985	1 057	1 158 ⁽²⁾
Eksport ⁽³⁾	255	294	362	376
Kapacitetsudnyttelse (%)	71	70	67	65
Uudnyttet kapacitet	482	549	707	836

⁽¹⁾ Klagerens skøn.

⁽²⁾ Tallet henviser til kalenderåret 2015, da der ikke forelå noget præcist tal for NUP.

⁽³⁾ Kinesisk tolldatabase.

- (48) De kinesiske producenters uudnyttede kapacitet skønnes på grundlag af denne beregning at udgøre mere end 800 000 ton i den nuværende undersøgelsesperiode, dvs. ca. syv gange så meget som det samlede disponible EU-marked ⁽³⁾ og næsten ni gange så meget som produktionsmængden fra EU-producenterne (anslået til 92 461 ton).

⁽¹⁾ Se anmodning om fornyet undersøgelse, s. 19, og PCI Fibres — World Synthetic Fibres Supply/Demand Reports for 2008 og 2013.

⁽²⁾ PCI Fibres — World Synthetic Fibres Supply/Demand Reports for 2008 (s. 393-410) og 2013 (s. 379-408).

⁽³⁾ Beregningen af det disponible EU-marked er udelukkende baseret på EU-forbruget, som stadig kan absorbere kinesiske produkter. Ud af et anslået forbrug i Unionen på ca. 217 000 ton i NUP udgjorde kinesiske produkter allerede ca. 98 000 ton (hvoraf 39 741 ton ikke var genstand for foranstaltningerne, mens 57 464 ton var genstand for foranstaltningerne). Det disponible EU-forbrug beregnes derfor til ca. 119 000 ton.

- (49) Der er derfor grund til at tro, at det kapacitetsskøn, som CCOIC og CCCT har foretaget, er for konservativt. Ved en sammenligning med den anslåede efterspørgsel på det kinesiske hjemmemarked og den kinesiske eksport ville disse undersøgelser bl.a. resultere i en kapacitetsudnyttelsesgrad på over 90 % i 2012 og 2013, hvilket tyder på, at produktionskapaciteten for disse år i høj grad er blevet undervurderet. De kinesiske producenters uudnyttede kapacitet ville under alle omstændigheder — selv hvis denne beregning accepteres — stadig være 200 000-300 000 ton, hvilket er lig med eller højere end den samlede størrelse af det europæiske marked (ca. 217 000 ton, hvoraf 98 000 ton allerede udgøres af kinesiske produkter).
- (50) Med hensyn til den kapacitetsberegning, som er foretaget af CCOIC og CCCT, anfægtede selvsamme sammenslutninger konklusionen om, at deres kapacitetsskøn var for konservativt. Efter deres opfattelse burde såvel deres skøn som den uafhængige undersøgelse anses for at være »lige upålidelige« som følge af manglen på kontrollerede oplysninger. Det skøn, som er foretaget af CCOIC og CCCT, synes dog ikke kun at være overvurderet hvad angår oplysningerne fra den uafhængige undersøgelse, men også kendte eller ubestridte oplysninger om f.eks. forbruget på det kinesiske hjemmemarked og den kinesiske eksport. De kinesiske sammenslutninger anslø eksempelvis den kinesiske faktiske produktion til at udgøre 1 000 000 ton i 2012. Det år androg summen af forbruget på det kinesiske hjemmemarked (oplysninger, som ikke anfægtes af sammenslutningerne) og eksportmængden (som udledt af den kinesiske eksportdatabase) 1 151 000 ton, dvs. et tal, der ligger 15,1 % højere end det anslåede produktionstal. Oplysningerne fra de to sammenslutninger synes derfor i dette tilfælde at være alt for konservative, da de indberettede produktionstal ikke giver mulighed for at imødekomme det beregnede forbrug.
- (51) Det skal endvidere nævnes, at de oplysninger, som er indsamlet af de kinesiske sammenslutninger, kun repræsenterer ca. halvdelen af producenterne i Kina, mens den uafhængige undersøgelse blev gennemført af et konsulentfirma, der har 30 års erfaring på området, og som professionelt stiller prognoser og skøn for fibermarkedet til rådighed for sine abonnenter. I betragtning af både oplysningernes kilde og pålideligheden af disse (også sammenlignet med resultaterne af en uafhængig undersøgelse ⁽¹⁾) er det derfor ikke nødvendigt at ændre konklusionen om, at de kinesiske sammenslutningers beregning af den uudnyttede kapacitet er for konservativ. Det bør dog nævnes, at konklusionen vedrørende den uudnyttede kapacitet stadig vil være den samme, selv om den foretagne beregning som beskrevet i det følgende afsnit accepteres.
- (52) På grundlag af ovennævnte beregninger kan det derfor ikke benægtes, at den kinesiske uudnyttede kapacitet er enorm og udgør mellem 92-138 % og ca. 385 % af EU-markedets størrelse (afhængigt af skønnene). En sammenligning mellem den kinesiske uudnyttede kapacitet og den andel af EU-markedet, som endnu ikke udgøres af kinesiske produkter, viser, at den uudnyttede kapacitet varierer fra ca. 168-252 % til ca. 700 %. Endelig udgør den kinesiske uudnyttede kapacitet fra 216-324 % til 904 % af EU-produktionen af den undersøgte vare i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (53) Kommissionen konkluderede derfor, at de kinesiske producenter råder over en enorm uudnyttet kapacitet, hvis man sammenligner med EU-markedets størrelse.

b) *EU-markedets tiltrækningskraft*

- (54) Kina eksporterer en betydelig mængde af den pågældende vare til andre tredjelande end Unionen, bl.a. USA, Republikken Korea, Brasilien, Indien og Tyrkiet. En sammenligning af de gennemsnitlige prisniveauer pr. kg viste, at gennemsnitsprisen på de vigtigste eksportmarkeder i den nuværende undersøgelsesperiode lå på linje med eller under den gennemsnitlige pris ved salg til Unionen. På det amerikanske marked (nummer to efter EU i eksporterede mængder) lå gennemsnitsprisen i NUP en anelse under gennemsnitsprisen i Europa (1,85 USD/kg i forhold til 1,89 USD/kg), mens gennemsnitsprisen på det koreanske marked (tredje eksportmarked for den pågældende vare efter EU og USA) var væsentligt lavere (1,58 USD pr. kg, dvs. ca. 16 % lavere end EU-priserne). Hvad angår disse konklusioner påstod en interesseret part, at der er tre vigtige eksportmarkeder for kinesiske varer, hvor gennemsnitspriserne ligger over priserne på EU-markedet, nemlig Canada (1,90 USD/kg), Indonesien (2,07 USD/kg) og Brasilien (1,95 USD/kg). For så vidt angår denne påstand skal det først bemærkes, at prisforskellene er forholdsvis små (fra + 0,5 % til + 9,4 %); størrelsen af eksporten på disse markeder er desuden ret begrænset, hvis man sammenligner med eksporten til Europa. EU-markedet absorberede 30,3 % af den kinesiske eksport i NUP, mens Canada kun udgjorde 3,1 % af den samlede mængde og Brasilien 5,1 %. Det skal desuden nævnes, at Indonesien, som er det land med den største prisforskel (+ 9,4 %), kun tegner sig for 2 % af den kinesiske eksport, og de konklusioner, som kan drages ud fra dets priser, er derfor begrænsede. Den interesserede part nævner heller ikke fire andre eksportmarkeder, som tegner sig for lignende eksportmængder,

⁽¹⁾ PCI Fibres — World Synthetic Fibres Supply/Demand Reports for 2008 (s. 393-410) og 2013 (s. 379-408).

nemlig Indien (5,6 %), Tyrkiet (4,3 %), Taiwan (2,4 %), Sydafrika (2,3 %). I alle disse lande lå gennemsnitspriserne under dem, som blev indberettet i Unionen i løbet af NUP, med procenttal fra ca. 4 % til 12 %. De fremlagte beviser var derfor ikke tilstrækkelige til at ændre konklusionen om EU-markedets tiltrækningskraft med hensyn til priser.

- (55) Selv om denne sammenligning ikke kan anses for at være afgørende som følge af manglende oplysninger om produktsammensætningen, tyder prisniveauet på det vigtigste eksportmarked på, at dumping kan være strukturel og også almindelig på andre vigtige markeder for kinesiske varer.
- (56) Det vigtigste bevis for sandsynligheden for fortsat dumping får man imidlertid ved at tage eksportmængden fra Kina til EU i betragtning. Udviklingen i eksportsalget i perioden 2012-NUP viser, at de kinesiske producenters eksport steg med 47 %. Dette gælder også, selv om analysen ikke omfatter salget for de to eksportører, som konstateredes ikke at foretage dumping i den oprindelige undersøgelse, og som derfor ikke er omfattet af de nuværende antidumpingforanstaltninger. De resterende virksomheders eksportsalg i samme periode fulgte en lignende tendens (+ 48 %). Da Kommissionen sammenlignede denne vækstrate med den mere begrænsede vækstrate for den indenlandske efterspørgsel i samme periode (+ 20 %) og med den meget hurtigere vækstrate for installeret kapacitet i Kina (+ 54 % ifølge eksportørsammenslutningerne og +69 % ifølge klageren), blev det klart, at de kinesiske virksomheder er nødt til at føre en aggressiv prisfastsættelsesstrategi på deres eksportmarked for at opnå et acceptabelt kapacitetsudnyttelsesniveau.
- (57) Hvad angår disse eksporttal påstod en interesseret part, at den andel af den kinesiske eksport, som er rettet mod EU-markedet, er faldende. Andelen af den kinesiske eksport til Unionen faldt i perioden 2012-NUP fra ca. 35 % til 30 %. Hvad angår denne påstand skal det først bemærkes, at EU forbliver det vigtigste eksportmarked for kinesiske eksportører. Dette forholdsvis lette fald skyldes desuden hovedsagelig de kinesiske eksportørers gode resultater på andre markeder — resultater, som også synes at skyldes en aggressiv prissætningspolitik på disse markeder. I samme periode, 2012-NUP, steg den kinesiske eksport til Republikken Korea (et marked, hvor de kinesiske priser som nævnt ovenfor var ca. 16 % lavere end på EU-markedet i NUP) for eksempel med ca. 72 %. De kinesiske eksportresultater led til gengæld på det indonesiske marked, der nævnes ovenfor som et eksempel på retfærdig prissætning (9,4 % over EU-gennemsnitsprisen), idet eksporten faldt med ca. 16 %. Dette bekræfter således konklusionen om, at kinesiske virksomheder er nødt til at føre en aggressiv prissættelsespolitik på deres eksportmarkeder.
- (58) Hvad angår prognoserne for fremtiden så viser en uafhængig sektorspecifik undersøgelse desuden, at efterspørgslen i Kina efter kemofibre (en bredere varekategori, der omfatter den pågældende vare) vil forblive flad indtil i hvert fald 2018 ⁽¹⁾. En anden undersøgelse viser endvidere, at de kinesiske lagerbeholdninger er fulde som følge af faldende råvarepriser ⁽²⁾. Dette har fået de efterfølgende produktionsled til at reducere deres forsyning af garn med høj styrke til det nødvendige minimum for at undgå risici som følge af prisudsving.
- (59) Det er derfor sandsynligt, at de kinesiske eksporterende producenter, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, fortsat vil føre en aggressiv prissætningspolitik for at erobre yderligere markedsandele i Europa til deres betydelige overskydende kapacitet.

4. Konklusion vedrørende dumping og sandsynligheden for fortsat dumping

- (60) Undersøgelsen, der bygger på de bedste foreliggende oplysninger, viser, at de kinesiske producenter har gjort brug af dumping i den nuværende undersøgelsesperiode. Det blev fastslået, at Kina råder over en enorm uudnyttet kapacitet (sammenlignet med EU-markedets størrelse). I betragtning af den langsomme vækst på det kinesiske hjemmemarked er de kinesiske eksporterende producenter desuden nødt til fortsat at indføre betydelige mængder af den pågældende vare på EU-markedet for at opnå et acceptabelt salgsniveau.
- (61) Det konkluderes derfor, at den dumpingpraksis, som ikke blev stoppet ved hjælp af foranstaltningerne, med stor sandsynlighed vil fortsætte på EU-markedet, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

⁽¹⁾ PCI Fibres — Technical Fibres Report, januar 2015, s. 1.

⁽²⁾ PCI Fibres — Technical Fibres Report, september 2014, s. 8.

D. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SKADE

1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen

- (62) Samme vare blev i den nuværende undersøgelsesperiode fremstillet af seks EU-producenter, som udgør »EU-erhvervsgrenen«, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1. Ingen af dem modsatte sig indledningen af den fornyede undersøgelse.

2. EU-forbruget

- (63) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af de importstatistikker, der var til rådighed, de samarbejdsvillige EU-producenters faktiske salg på EU-markedet og de ikke-samarbejdsvillige EU-producenters anslåede salg. Definitionen af forbrug vedrører salget på det frie marked, inklusive salg til forretningsmæssigt forbundne parter, men udelukkende til bunden anvendelse. Bunden anvendelse, dvs. interne overførsler af den samme vare mellem integrerede EU-producenter til videreforarbejdning, er ikke inkluderet i EU-forbruget, da disse interne overførsler ikke er i konkurrence med salg fra uafhængige leverandører på det frie marked. Salg til forretningsmæssigt forbundne virksomheder blev medregnet i tallet for EU-forbruget, da disse virksomheder ifølge oplysninger, der var blevet indsamlet under undersøgelsen, også frit kunne købe den pågældende vare hos andre kilder. Desuden blev det konstateret, at EU-producenternes gennemsnitlige salgspriser til forretningsmæssigt forbundne parter lå på linje med de gennemsnitlige salgspriser til ikke forretningsmæssigt forbundne parter.
- (64) På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 2

EU-forbruget

	2012	2013	2014	NUP
Mængde (ton)	196 478	209 076	222 306	217 171
Indeks	100	106	113	111

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (65) EU-forbruget steg med 11 % fra 196 478 ton i 2012 til 217 171 ton i den nuværende undersøgelsesperiode. Forbruget var i det meste af den betragtede periode højere end forbruget på 205 912 ton i undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse (juli 2008 til juni 2009).
- (66) En interesseret part påstod, at Kommissionens tjenestegrene burde have medregnet det bundne salg i forbruget, og at den kinesiske markedsandel ville have været stabil, hvis de havde gjort det. Den interesserede part påstod, at Kommissionens tjenestegrene med urette havde skelnet mellem tre markeder, nemlig salg til ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder, salg til forretningsmæssigt forbundne virksomheder med henblik på salg på det frie marked og salg til forretningsmæssigt forbundne virksomheder med henblik på bunden anvendelse, mens alle disse former for salg angiveligt burde have været medtaget i fastsættelsen af EU-forbruget.
- (67) Det skal først understreges, at der ikke blev foretaget nogen skelnen mellem de tre forskellige markeder. Forretningsmæssigt forbundne virksomheders bundne anvendelse blev ikke medtaget, da disse varer ikke bringes i fri omsætning på EU-markedet og derfor ikke konkurrerer med importen. Dette salg består blot i overførsler af produkter til forretningsmæssigt forbundne enheder med henblik på indarbejdelse i andre produkter, som ikke er genstand for undersøgelse. Denne bundne anvendelse kan derfor ikke anses for at indgå i EU-forbruget af den pågældende vare.
- (68) For det andet vil den hypotetiske tilføjelse af det bundne salg til EU-forbruget under alle omstændigheder ikke resultere i en stabil udvikling af Kinas markedsandel. Tendensen forbliver derimod stort set den samme som i tabel 3 nedenfor.

3. Import fra det pågældende land pålagt foranstaltninger

a) Mængde og markedsandel

- (69) Der mindes om, at importmængder, som blev anset for ikke at være dumpet, i forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev udelukket fra analysen af udviklingen af importen fra Kina på EU-markedet og indvirkningen på EU-erhvervsgrenen.
- (70) Mængden og markedsandelen af den kinesiske dumpingimport blev fastlagt på grundlag af databasen i henhold til artikel 14, stk. 6, og udviklede sig således:

Tabel 3

Mængde og markedsandel for import, der er omfattet af foranstaltninger

Land		2012	2013	2014	NUP
Kina	Mængde (ton)	44 484	48 339	60 078	57 465
	Indeks	100	109	135	129
	Markedsandel (%)	22,6	23,1	27	26,5
	Markedsandel set i forhold til forbrug inklusive bunden anvendelse (%)	21,3	21,8	25,5	24,9

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (71) Mens den kinesiske dumpingimport udgjorde en markedsandel på 18,8 % og 38 404 ton i den oprindelige undersøgelsesperiode, er den steget betydeligt i den betragtede undersøgelsesperiode. Dumpingimporten fra Kina steg fra 44 484 til 57 465 ton i den betragtede periode og udgjorde en markedsandel på 26,5 % i den nuværende undersøgelsesperiode.

b) Priser på importen fra det pågældende land, der er pålagt foranstaltninger, og prisunderbud

- (72) Importpriserne blev fastsat ud fra databasen i henhold til artikel 14, stk. 6, og faldt i gennemsnit med 12 % i den betragtede periode.

Tabel 4

Priser på import, der er omfattet af foranstaltninger

Land		2012	2013	2014	NUP
Kina	Gennemsnitspris (EUR/kg)	1,79	1,63	1,54	1,57
	Indeks	100	91	86	88

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (73) På grund af den manglende samarbejdsvilje fra de kinesiske producenters side og de deraf følgende manglende eksportprisoplysninger i forbindelse med varetype har Kommissionen ikke kunnet foretage en detaljeret prissammenligning pr. varetype. Af disse grunde blev underbudsberegningerne foretaget på grundlag af en sammenligning mellem gennemsnitspriserne for den kinesiske eksport, der er omfattet af foranstaltninger, og EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser i den nuværende undersøgelsesperiode. Efter justering for den konventionelle toldsats på 4 % blev det fastslået, at underbudsmargenen var 22,7 %. I forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev der fastslået en lignende underbudsmargen på 24,1 %. Denne margen var dog baseret på en sammenlignelig varetipesammenligning, da kinesiske eksportører samarbejdede i dette tilfælde.
- (74) Kommissionen konkluderede derfor, at de kinesiske eksportører har en konsekvent tilgang til at underbyde EU-producenternes priser.

- (75) En interesseret part påstod, at den ikke-dumpede import burde have været medtaget i underbudsberegningerne.
- (76) Kommissionen finder imidlertid, at det ikke er påkrævet at medtage den ikke-dumpede import baseret på anvendelsen af WTO's tvistbilæggelsesorgans fortolkning af antidumpingaftalen i sagen om *oksekød og ris* ⁽¹⁾, som allerede nævnt i betragtning 35.

4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (77) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, undersøgte Kommissionen dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen på grundlag af en vurdering af alle relevante økonomiske indikatorer, der kunne have indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation fra 2012 til udgangen af NUP.
- (78) I den forbindelse skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. De makroøkonomiske indikatorer for den betragtede periode blev fastsat, analyseret og kontrolleret på grundlag af oplysningerne fra EU-erhvervsgrenen. De mikroøkonomiske indikatorer blev fastlagt på grundlag af data, der var indsamlet og kontrolleret hos de samarbejdsvillige EU-producenter. På grund af problemer med afstemning af oplysninger fra et datterselskab af DuraFiber group efter en omorganisering (DuraFiber Technologies (DFT) GmbH, Tyskland) blev der ved fastsættelsen af de mikroøkonomiske indikatorer set bort fra de oplysninger og spørgeskemabesvarelser, som var blev fremsendt af virksomheden.
- (79) En interesseret part påstod, at udelukkelsen af DuraFiber Germany muligvis havde ændret skadesindikatorerne grundlæggende.
- (80) Det skal først bemærkes, at udelukkelsen af de delvis kontrollerede oplysninger fra DuraFiber Germany kun påvirkede fastsættelsen af de mikroøkonomiske indikatorer. Det har derfor ikke påvirket analysen af makroindikatorerne. Mikroindikatorerne var desuden baseret på oplysningerne fra de resterende fire EU-producenter, der tegnede sig for ca. 80 % af EU-produktionen. De specifikke indikatorer forbliver derfor repræsentative for EU-erhvervsgrenen. Endelig skal det nævnes, at de delvis kontrollerede oplysninger fra DuraFiber Germany generelt fulgte tendensen i de mikroøkonomiske indikatorer for de fire EU-producenter, hvis oplysninger blev taget i betragtning.
- (81) I lyset af begge ovennævnte betragtninger konkluderes det, at udelukkelsen af DuraFiber Germany fra analysen af mikroindikatorerne ikke ændrede tendenserne for skadesindikatorerne, og konklusionerne i den forbindelse er derfor repræsentative for erhvervsgrenen som helhed.
- (82) De makroøkonomiske indikatorer er i de følgende afsnit: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, varelagre, salgsvolumen, markedsandel og vækst, beskæftigelse, produktivitet, størrelse af den pågældende dumpingmargen og genrejsning efter tidligere dumping. De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, produktionsomkostninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast, evne til at rejse kapital og arbejdskraftomkostninger.

Makroøkonomiske indikatorer

a) Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (83) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i EU udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2012	2013	2014	NUP
Produktionsmængde (ton)	92 753	91 985	93 990	92 461

⁽¹⁾ Se Appellinstansens rapport »Mexico — Endelige antidumpingforanstaltninger for oksekød og ris«: Klage vedrørende ris (WT/DS295/AB/R), vedtaget den 20. december 2005.

	2012	2013	2014	NUP
Produktionsmængde (<i>indeks</i>)	100	99	101	100
Produktionskapacitet (ton)	109 398	108 869	108 690	110 285
Produktionskapacitet (<i>indeks</i>)	100	100	99	101
Kapacitetsudnyttelse (%)	85	84	86	84

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

(84) Produktionen, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen forblev stabil i den betragtede periode.

b) *Salgsmængde og markedsandel*

(85) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Salgsmængde og markedsandel

	2012	2013	2014	NUP
Salgsmængde i Unionen (ton)	67 527	69 407	68 007	65 733
Salgsmængde i Unionen (<i>indeks</i>)	100	103	101	97
Markedsandel (%)	34,4	33,2	30,6	30,3

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6, og spørgeskemabesvarelser.

(86) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet faldt med 3 %, og dens respektive markedsandel faldt med 4,1 procentpoint, fra 34,4 % til 30,3 % i den betragtede periode.

c) *Vækst*

(87) EU-forbruget steg med 11 % i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 3 %.

d) *Beskæftigelse og produktivitet*

(88) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Beskæftigelse og produktivitet

	2012	2013	2014	NUP
Antal medarbejdere	941	875	902	911
Antal medarbejdere (<i>indeks</i>)	100	93	96	97

	2012	2013	2014	NUP
Produktivitet (enhed/ansat)	98,6	105,2	104,2	101,5
Produktivitet (enhed/ansat) (indeks)	100	107	106	103

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (89) Beskæftigelsen faldt med 3 % i løbet af den betragtede periode. Samtidig steg produktiviteten med 3 %, jf. tabel 7 i betragtning 88.

e) *Størrelsen af dumpingmargenen og genrejsning efter tidligere dumping*

- (90) Den dumpingmargen, der blev fastslået for Kina i den oprindelige undersøgelse, lå langt over bagatelgrænsen. Undersøgelsen fastslog, at importen af garn med høj styrke af polyestere fra Kina fortsat blev indført på EU-markedet til dumpingpriser. Den dumpingmargen, der blev fastslået i denne nuværende undersøgelsesperiode, lå ligeledes langt over bagatelgrænsen, se betragtning 38. Dette faldt sammen med en stigning i dumpingimporten fra Kina og et fald i priserne, der resulterede i en øget markedsandel i den betragtede periode. EU-erhvervsgruppen mistede som følge heraf både markedsandele og salgsmængder i samme periode. Den formåede ikke desto mindre at begrænse sine tab.

Mikroøkonomiske indikatorer

f) *Priser og faktorer, som påvirker priserne*

- (91) EU-erhvervsgruppenes gennemsnitlige priser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Gennemsnitlige salgspriser

	2012	2013	2014	NUP
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen (EUR/kg)	2,39	2,31	2,23	2,17
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen (indeks)	100	97	93	91
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/kg)	2,50	2,43	2,26	2,19
Enhedsproduktionsomkostninger (indeks)	100	97	90	87

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (92) EU-erhvervsgruppenes enhedssalgspris til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen faldt med 9 %. Dette kan delvis forklares ved et fald i enhedsproduktionsomkostningerne på 13 %. Priserne faldt imidlertid mindre end omkostningerne, hvilket forklarer den positive virkning på EU-erhvervsgruppenes rentabilitet, jf. betragtning 98.

g) *Arbejdskraftomkostninger*

- (93) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2012	2013	2014	NUP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	39 273	41 674	39 711	39 850
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (indeks)	100	106	101	101

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (94) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat var stabile i den betragtede periode. Dette kan hovedsageligt forklares med EU-erhvervsgrenens stigende indsats for at kontrollere produktionsomkostningerne og derigennem bevare sin konkurrenceevne.

h) *Lagerbeholdninger*

- (95) EU-producenternes lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2012	2013	2014	NUP
Slutlagre (ton)	8 050	6 872	8 244	8 387
Slutlagre (indeks)	100	85	102	104
Slutlagre i procent af produktionen (%)	8,7	7,5	8,8	9,1

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (96) EU-erhvervsgrenens lagre steg i den betragtede periode generelt med 4 %. En betydelig andel af produktionen af garn med høj styrke af polyestere består af standardvarer. EU-erhvervsgrenen er derfor nødt til at opretholde et vist lagerniveau for hurtigt at kunne efterkomme kundernes efterspørgsel. Slutlagrene udtrykt i procent af produktionen var forholdsvis stabile og fulgte udviklingen i EU-erhvervsgrenens produktion.

i) *Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital*

- (97) EU-producenternes rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2012	2013	2014	NUP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	- 4,7	- 5,3	- 1,4	- 1,1

	2012	2013	2014	NUP
Likviditet (EUR)	- 2 993 463	- 4 156 375	- 4 895 147	- 2 111 763
Likviditet (indeks)	- 100	- 139	- 164	- 71
Investeringer (EUR)	2 313 235	1 284 905	3 511 528	12 801 375
Investeringer (indeks)	100	56	152	553
Investeringsafkast (%)	- 4,3	- 4,2	- 2,0	- 1,4

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (98) Kommissionen beregnede EU-erhvervsgrenens rentabilitet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af dens omsætning. Rentabiliteten var stadig negativ, selv om den forbedredes fra - 4,7 % til - 1,1 % i den betragtede periode. Dette er dog stadig lavere end den målfortjeneste på 3 %, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse.
- (99) Nettolikviditeten er EU-erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter, og den var negativ i den betragtede periode. Selv om indikatoren viser en betydelig forbedring på 29 %, er den stadig negativ. Dette giver anledning til bekymring med hensyn til EU-erhvervsgrenens evne til selv at kunne finansiere sine aktiviteter.
- (100) Investeringerne voksede betydeligt i perioden hovedsagelig med det formål at dække vedligeholdelsesbehov, og hvor en lille del gik til modernisering, hvilket havde en lille indvirkning på kapacitetsudvidelsen.
- (101) Investeringsafkastet er nettofortjenesten udtrykt i procent af den bogførte bruttoværdi af investeringerne. Denne indikator steg fra - 4,3 % til - 1,4 % i den betragtede periode som et resultat af den øgede rentabilitet og de stagnerende investeringer i den betragtede periode.
- (102) I betragtning af den negative rentabilitet og likviditet forblev erhvervsgrenens evne til at rejse kapital meget begrænset.

j) *Konklusion om skade*

- (103) Størstedelen af de vigtigste skadesindikatorer for EU-erhvervsgrenen udviklede sig i negativ retning i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 4,1 procentpoint fra 34,4 % til 30,3 %, og salgsmængden og enhedssalgsprisen i EU faldt med henholdsvis 3 % og 9 %. Samtidig faldt beskæftigelsen med 3 %, og eksportsalget til ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder faldt med 28 %, ligesom enhedssalgspriserne ved eksport i den forbindelse faldt med 17 %. Produktiviteten steg med 2,9 %.
- (104) Trods ovennævnte udvikling forbedredes rentabiliteten fra - 4,7 % til - 1,1 % i den betragtede periode. Selv om det er en betydelig forbedring set i forhold til EU-erhvervsgrenens rentabilitet i undersøgelsesperioden i den oprindelige undersøgelse (1. juli 2008 til 30. juni 2009), som lå på - 13,3 %, er rentabiliteten stadig negativ. Denne tabsgivende situation for EU-erhvervsgrenen førte til et vedvarende negativt investeringsafkast. Ikke desto mindre forbedredes likviditeten.
- (105) Det blev i den oprindelige undersøgelse konkluderet, at markedsandelen på 18,8 % for den kinesiske import, som blev anset for at være dumpet og underbyde EU-erhvervsgrenens salgspriser med 24,1 %, var tilstrækkelig til at forvolde EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. En sammenlignelig situation blev konstateret i den nuværende undersøgelsesperiode. Den kinesiske dumpingimport tegnede sig for en markedsandel på 26,5 % og underbød EU-erhvervsgrenens salspriser med 18,6 %, jf. betragtning 110.

- (106) En interesseret part påstod, at EU-erhvervsgrenen ikke lider væsentlige skade, eftersom produktionen, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen forbliver stabil. Den fejlagtige definition af forbruget anses for at påvirke udviklingen i andre indikatorer som f.eks. salgsmængder og markedsandel som påstået i betragtning 66.
- (107) Påstanden om, at forbruget er fejlagtigt fastsat, blev afvist i betragtning 67. Endvidere kan hverken en eller flere af de relevante skadesfaktorer i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, nødvendigvis være udslagsgivende for afgørelsen. Den omstændighed, at nogle faktorer forblev stabile, ændrer derfor ikke konklusionerne om skade.
- (108) Af ovenstående grunde konkluderes det, at EU-erhvervsgrenen fortsat lider væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. Årsagssammenhæng

- (109) I betragtning af disse undersøgelsesresultater vedrørende væsentlig skade undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten fra Kina havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Kommissionen undersøgte også, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade.

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (110) Der er sket en delvis genrejsning af EU-erhvervsgrenen, men denne befinder sig fortsat i en skrøbelig situation, og den kinesiske dumpingimport anses for fortsat at forvolde væsentlig skade trods de gældende foranstaltninger. Selv i betragtning af den kombinerede virkning af omkostningerne efter importen på 2,7 %, som er bekræftet af de samarbejdende ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, den konventionelle toldsats på 4 % og den antidumpingtold, der blev betalt i den nuværende undersøgelsesperiode, blev gennemsnitspriserne på den kinesiske dumpingimport stadig anset for i væsentlig grad at underbyde EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser (18,6 %). Denne import fortsatte desuden med at stige i de senere år, og dette havde en negativ indvirkning på markedet generelt, idet det trykkede priserne og medvirkede til nedgangen i EU-erhvervsgrenens markedsandel. Det fortsatte pres på EU-markedet gjorde det ikke muligt for EU-erhvervsgrenen fuldt ud at drage fordel af de faldende råvarepriser.
- (111) En interesseret part påstod, at der ikke var nogen sammenhæng mellem de kinesiske priser og EU-erhvervsgrenens situation.
- (112) Denne analyse var imidlertid baseret på tendenser i perioden 2011-2015, der adskiller sig fra den betragtede periode i den nuværende undersøgelse, som løber fra 2012 til NUP (slutter i september 2015). Analysen kunne derfor ikke tages i betragtning. Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at priserne på den kinesiske dumpingimport generelt faldt i den betragtede periode og underbød EU-erhvervsgrenens priser. I visse år (NUP) steg den kinesiske eksportpris, og EU-erhvervsgrenens situation forværredes ikke, men dette sætter ikke spørgsmålstegn ved relevansen af denne betragtning. Påstanden afvises derfor.

5.2. Virkninger af andre faktorer

- (113) På grundlag af de oplysninger, der blev indsamlet under undersøgelsen, blev andelen af den bundne produktion ikke anset for at være væsentlig. Kun ca. 15 % af EU-erhvervsgrenens produktion anvendes på bunden vis. Generelt fører en større produktionsmængde til stordriftsfordele for den pågældende producent. Kun en lille del af EU-erhvervsgrenen er vertikalt integreret, og den bundne produktion anvendes til yderligere forarbejdning af varer med en merværdi i de efterfølgende produktionsled. I forbindelse med undersøgelsen blev der ikke konstateret produktionsproblemer, der hænger sammen med disse varer i de efterfølgende produktionsled. På baggrund af ovennævnte betragtninger mener Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens bundne produktion ikke havde nogen negativ indvirkning på erhvervsgrenens finansielle situation.
- (114) De vigtigste lande, der eksporterer til Unionen, er Republikken Korea, Taiwan, Schweiz, Hviderusland og Tyrkiet. Den samlede import af den pågældende vare fra tredjelande, herunder import fra Kina, der ikke er genstand for foranstaltninger, steg med 11 % (fra 84 467 til 93 973 ton) i den betragtede periode, hvilket svarede til 43,3 % af EU-forbruget. I samme periode har den gennemsnitlige importpris pr. enhed været støt faldende fra 2,19 til 2,09 EUR pr. kg, dvs. et fald på 4 %. Der blev ligeledes konstateret en tendens til faldende importpriser hos de

fleste andre tredjelandseksportører til EU-markedet (Republikken Korea – 7 %, Schweiz – 15 %, Hviderusland – 13 %, Tyrkiet – 6 %). Samtidig faldt enhedspriserne ved import fra Kina, som ikke er genstand for foranstaltninger, med kun 3 %.

Tabel 12

Import fra tredjelande

Land		2012	2013	2014	NUP
Kina (import, der ikke er genstand for foranstaltninger)	Mængde (ton)	29 109	33 865	36 977	39 742
	Indeks	100	116	127	137
	Markedsandel (%)	14,8	16,2	16,6	18,3
	Gennemsnitspris (EUR/kg)	1,75	1,72	1,69	1,69
	Indeks	100	99	97	97
Republikken Korea	Mængde (ton)	27 948	31 145	33 048	32 545
	Indeks	100	111	118	116
	Markedsandel (%)	14,2	14,9	14,9	15,0
	Gennemsnitspris (EUR/kg)	2,15	2,13	2,03	2,01
	Indeks	100	99	95	93
Taiwan	Mængde (ton)	10 153	9 599	9 251	8 364
	Indeks	100	95	91	82
	Markedsandel (%)	5,2	4,6	4,2	3,9
	Gennemsnitspris (EUR/kg)	1,78	1,91	1,85	1,90
	Indeks	100	107	104	107
Schweiz	Mængde (ton)	5 610	5 263	4 895	5 190
	Indeks	100	94	87	93
	Markedsandel (%)	2,9	2,5	2,2	2,4
	Gennemsnitspris (EUR/kg)	4,30	4,09	4,01	3,66
	Indeks	100	95	93	85
Hviderusland	Mængde (ton)	3 384	3 189	3 344	2 374
	Indeks	100	94	99	70
	Markedsandel (%)	1,7	1,5	1,5	1,1
	Gennemsnitspris (EUR/kg)	2,13	2,06	1,99	1,86
	Indeks	100	97	93	87

Land		2012	2013	2014	NUP
Tyrkiet	Mængde (ton)	1 443	1 545	1 455	1 594
	Indeks	100	107	101	110
	Markedsandel (%)	0,7	0,7	0,7	0,7
	Gennemsnitspris (EUR/kg)	2,95	2,66	2,65	2,77
	Indeks	100	90	90	94
Samlet import fra tredje-lande, herunder import fra Kina, som ikke er genstand for foranstaltninger	Mængde (ton)	84 467	91 330	94 222	93 973
	Indeks	100	108	112	111
	Markedsandel (%)	43,0	43,7	42,4	43,3
	Gennemsnitspris (EUR/kg)	2,19	2,15	2,10	2,09
	Indeks	100	98	96	96

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

- (115) Som det fremgår af tabel 12, var markedsandelen for importen fra andre lande og faldet i priserne på importen fra Kina, som ikke er genstand for foranstaltninger, ikke væsentlig nok til at blive anset for at være årsag til, at EU-erhvervsgrenen har lidt skade i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (116) Kommissionen modtog bemærkninger vedrørende årsagerne til EU-erhvervsgrenens nuværende negative situation som f.eks. udviklingen i råvarepriserne, mangel på investeringer og modernisering, dårlig ledelse og manglende visioner, forældede produktionsmetoder, mangel på store produktionsanlæg og dårlig varekvalitet. Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenens situation ikke kunne tilskrives disse årsager. Undersøgelsen viste snarere, at EU-erhvervsgrenen vedblev med at fungere effektivt på et meget konkurrencepræget marked, og at den optimerede anvendelsen af de eksisterende aktiver uden at investere kraftigt i kapacitetsudvidelse og modernisering, hvorved den formåede at øge sin rentabilitet efter indførelsen af de endelige foranstaltninger i 2010. Disse påstande blev derfor afvist.
- (117) En interesseret part påstod, at EU-erhvervsgrenens angiveligt betydelige investeringer havde påvirket EU-erhvervsgrenens likviditet og fortjeneste, at en sådan indvirkning ikke burde have været tilskrevet den kinesiske import, og at disse faktorer burde have været medtaget i en separat undersøgelse af, hvad der må tilskrives andre skadesfaktorer end dumpingimporten.
- (118) Trods de investeringer, der blev foretaget i NUP, blev EU-erhvervsgrenens fortjeneste og likviditet for det første forbedret, hvilket viste, at der var behov for sådanne investeringer, og at de havde en positiv virkning. For det andet kan fortjenesten kun påvirkes af de pro rata temporis-afskrivninger, som er forbundet med investeringerne og de finansielle omkostninger, der bæres af virksomhederne ved finansieringen af investeringerne. Endelig ville kun de finansielle omkostninger kunne påvirke EU-erhvervsgrenens likviditet direkte og ikke afskrivningerne, da disse udgør fradragsberettigede omkostninger, som ikke ledsages af en udgående pengestrøm.
- (119) Nogle parter påstod også, at den kinesiske dumpingimport ikke havde forvoldt skade i den betragtede periode, eller at importen fra andre lande var skyld i skaden. Eftersom det blev konstateret, at priserne på den kinesiske dumpingimport fortsat lå væsentligt under EU-erhvervsgrenens priser og var lavere end andre landes importpriser, blev denne påstand afvist.

- (120) En interesseret part påstod, at Kommissionen bedre skulle have forklaret indvirkningen af de andre årsagssammenhængsfaktorer i den såkaldte undersøgelse af, hvad der må tilskrives andre skadesfaktorer end dumpingimporten.
- (121) Det skal i den forbindelse påpeges, at formålet med nævnte undersøgelse er at fastlægge, hvorvidt den konstaterede årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den væsentlige skade for EU-erhvervsgrenen kunne være blevet brudt af en anden faktor, hvorved en årsagssammenhæng bliver usandsynlig eller endog umulig. Ingen af de betragtede faktorer besad denne egenskab, og påstanden afvises derfor.

5.3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (122) Selv om andre faktorer også kan have bidraget til skaden, blev disse ikke anset for at være tilstrækkelige til at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og skaden for EU-erhvervsgrenen.

E. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT SKADE

- (123) Det blev konstateret, at de kinesiske eksportører rådede over en uforholdsmæssig stor uudnyttet kapacitet i den betragtede periode, jf. betragtning 50, hvis man sammenligner med størrelsen af det europæiske marked.
- (124) Den kinesiske eksport til Unionen steg i den betragtede periode betydeligt (29 %). Som anført i betragtning 54 eksporterede Kina den pågældende vare til EU-markedet hovedsagelig til højere priser end til resten af verden. I forbindelse med undersøgelsen blev der ikke fundet bevis for, at situationen vil ændre sig, i hvert fald ikke på kort sigt. EU-markedet blev derfor anset for at være et ret attraktivt marked for de kinesiske eksportører på grund af muligheden for at eksportere betydelige mængder til højere priser end ved eksport til resten af verden.
- (125) Undersøgelsen viste, at 60 % af den kinesiske import fandt sted til dumpingpriser, og at der var sandsynlighed for fortsat dumping, hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe. Den kinesiske dumpingimport underbød fortsat væsentligt EU-producenternes priser på samme niveau som i den oprindelige undersøgelse. Mere specifikt blev det konkluderet, at den kinesiske import, der er genstand for foranstaltninger, underbød priserne med 22,8 %, hvilket viste, at der blev gjort brug af en aggressiv prisfastsættelsespolitik. Dette vil sandsynligvis føre til yderligere prisfald og bringe den skrøbelige genrejsning af EU-erhvervsgrenen i fare. Der er således en klar risiko for, at EU-erhvervsgrenen fortsat vil lide væsentlig skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.
- (126) I lyset af ovenstående konkluderes det, at ophævelsen af foranstaltningerne over for importen fra Kina efter al sandsynlighed vil medføre fortsat væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.

F. UNIONENS INTERESSER

- (127) I henhold til grundforordningens artikel 21 undersøgte Kommissionen, om en opretholdelse af de gældende antidumpingforanstaltninger over for Kina ville være i strid med Unionens interesser. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.
- (128) Alle interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger, jf. grundforordningens artikel 21, stk. 2.
- (129) På dette grundlag undersøgte Kommissionen, om der til trods for konklusionerne om sandsynligheden for fornyet dumping og skade var tvingende grunde til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger.

1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (130) EU-erhvervsgrenen har konsekvent tabt markedsandele og har lidt væsentlig skade i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen forbedrede dog sit rentabilitetsniveau til næsten break-even (rentabiliteten var dog stadig negativ), mens salget forblev på næsten samme niveau. Denne udvikling i retning af et mere stabilt marked kan formentlig tilskrives de gældende foranstaltninger. Hvis foranstaltningerne blev ophævet, ville EU-erhvervsgrenen sandsynligvis befinde sig i en endnu værre situation.

- (131) Det konkluderedes derfor, at opretholdelse af de gældende foranstaltninger over for Kina ville være i EU-erhvervsgrenens interesse.

2. Importørernes og forhandlernes interesser

- (132) 15 ikke forretningsmæssigt forbundne importører udfyldte stikprøveskemaer i forbindelse med indledningen af proceduren, så det blev besluttet at anvende bestemmelserne om stikprøver. Tre importører blev udvalgt og anmodet om at udfylde et spørgeskema. I sidste ende indsendte kun én importør en spørgeskemabesvarelse, som blev verificeret.
- (133) Undersøgelsen viste, at virksomheden kun importerede varer fra én kinesisk producent, der er genstand for foranstaltninger, og som den har en længerevarende forretningsforbindelse med. Undersøgelsen viste, at de gældende foranstaltningers virkning på virksomheden ikke var betydelig. Dette bekræftes af den kendsgerning, at importøren besluttede ikke at ændre leverandør trods indførelsen af de oprindelige foranstaltninger.

3. Brugernes interesser

- (134) 25 brugere gav sig til kende ved indledningen af undersøgelsen og anmodede om at udfylde spørgeskemaer. I sidste ende blev der kun modtaget spørgeskemabesvarelser fra fire brugere. De blev alle aflagt besøg, og deres indsendte oplysninger blev verificeret. Det skal dog bemærkes, at deltagelsen fra brugerindustriens side i denne udløbsundersøgelse var væsentligt mindre, end da der først blev indført foranstaltninger. 33 brugere samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, mens kun fire brugere deltog i udløbsundersøgelsen. Størstedelen af brugerne synes at have været i stand til at tilpasse sig de indførte foranstaltninger med begrænset skade for deres aktiviteter.
- (135) Kommissionen konstaterede, at indvirkningen af de nuværende foranstaltninger på en bruger med aktiviteter i sytrådsindustrien, hvad angår omkostninger og rentabilitet, ikke var betydelig. Hvad angår de tre andre brugere, som alle importerer garn med høj styrke fra Kina, og som har aktiviteter inden for væveindustrien (seler, remme, surreliner osv.), blev det konstateret, at indvirkningen på rentabiliteten var mere markant, selv om de nuværende foranstaltningers indvirkning på brugernes omkostninger var lille, da disse virksomheder opererer med meget lave fortjenstmargener. Ikke desto mindre synes toldens virkninger at være begrænsede, da der var mange andre mulige leverandører med konkurrencedygtige priser.
- (136) Brugere, som havde fremsat bemærkninger, hæftede sig ved de problemer, som de havde med EU-producenter, som f.eks. manglende kapacitet, mangel på visse kvaliteter og manglende levering til tiden. Brugerne påstod, at de eksisterende foranstaltninger (0 %-9,8 %) i kombination med den almindelige told på 4 % sætter deres konkurrenter i stand til at importere varer i efterfølgende produktionsled til lavere priser til EU-markedet, da disse ikke skal betale told på deres råvarer (den pågældende vare). Det er deres opfattelse, at denne situation vil føre til yderligere udflytning af de efterfølgende produktionsled til steder uden for EU og skabe usikkerhed omkring ca. 4 000 ansattes fremtid inden for deres sektor. I forbindelse med undersøgelsen blev det konstateret, at beviserne for disse påstande og påståede risici ikke kunne dokumentere, at der er tale om tilbagevendende og strukturelle problemer for EU-erhvervsgrenen.
- (137) Det skal først erindres, at brugerne kun samarbejdede i begrænset omfang i forbindelse med denne undersøgelse set i forhold til den oprindelige undersøgelse (33 brugere samarbejdede på daværende tidspunkt), hvorfor ovennævnte problemer næppe er fælles for alle brugere, som opererer på EU-markedet.
- (138) Med hensyn til de samarbejdende brugeres specifikke påstande viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen stadig havde tilstrækkelig uudnyttet kapacitet (kapacitetsudnyttelsen i den nuværende undersøgelsesperiode var 84 %) og tilbyder en lang række varer og kvaliteter. Ud over de fem producenter i EU findes der desuden mange andre leverandører fra tredjelande med konkurrencedygtige priser og et bredt udvalg af varer, herunder kinesisk import, som ikke er genstand for antidumpingtold. I betragtning af det forholdsvis lave antidumpingtoldniveau og den kendsgerning, at en stor del af den kinesiske import ikke er genstand for foranstaltninger, er det desuden usandsynligt, at de gældende foranstaltninger ville have afgørende betydning for den påståede udflytning af efterfølgende produktionsled. Endelig var beviserne for manglende levering til tiden ubetydelige.
- (139) Med hensyn til EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse i den nuværende undersøgelsesperiode påstod en interesseret part, at en kapacitetsudnyttelse på 84 % svarer til næsten fuld kapacitet, og at der derfor ikke var tilstrækkelig disponibel kapacitet.

- (140) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige affaldsproduktion udgjorde ca. 6 % af den samlede produktion i NUP, hvilket således svarer til en teoretisk maximal kapacitetsudnyttelse på 94 % og udgør en mere rimelig vurdering af den fulde kapacitetsudnyttelse end de påståede 84 %. På grundlag af den resterende ledige kapacitet på mindst 10 % blev denne påstand afvist.
- (141) Samme interesserede part påstod, at EU-producenterne og de ikke-kinesiske producenter ikke er i stand til at imødekomme den samlede efterspørgsel og størrelsen af den europæiske brugerindustri's enkeltstående ordrer.
- (142) Det skal bemærkes, at opretholdelse af foranstaltningerne ikke ændrer ved de eksisterende underliggende markedsvilkår. Undersøgelsen viste ikke nogen grundlæggende ændringer i brugerefterspørgslen med hensyn til ordrernes størrelse eller kvalitet. Det er desuden en kendsgerning, at EU-erhvervsgrenen ikke selv kan dække efterspørgslen på markedet, og at importen således er nødvendig. Det skal desuden — og hvad der er endnu vigtigere — nævnes, at formålet med antidumpingforanstaltninger er at genskabe lige vilkår og rimelige handelsvilkår for alle berørte parter ved at afhjælpe den væsentlige skade forvoldt af den kinesiske dumpingimport. Der er derfor ingen grund til, at EU-erhvervsgrenen alene skulle kunne forsyne EU-markedet. I nærværende sag importeres der fra mange forskellige kilder, og import, der er genstand for foranstaltninger, fortsatte desuden trods de indførte foranstaltninger. Opretholdelse af foranstaltningerne i deres nuværende form og på deres nuværende niveau forhindrer således ikke brugerne i at købe kinesiske varer. Bestemmelserne i antidumpingforordningen blev i den forbindelse overholdt, og argumentet bør følgelig afvises.
- (143) Det blev også påstået, at de europæiske producenter ikke har udnyttet antidumpingtolden til at øge deres produktionskapacitet eller modernisere deres udstyr, og at de følgelig ikke har været i stand til at bevare deres markedsandel på et voksende marked, men har indtaget en yderst bekvem position uden at forsøge at være konkurrencedygtige.
- (144) Det skal først erindres — som nævnt ovenfor — at formålet med antidumpingforanstaltninger er at afhjælpe skadevoldende dumping, og at der ikke er noget juridisk krav om, at EU-erhvervsgrenen skal omstrukturere eller modernisere.
- (145) Som allerede nævnt i betragtning 138 var EU-erhvervsgrenen under alle omstændigheder i stand til at øge sit salg, eftersom der var tilstrækkelig uudnyttet kapacitet til rådighed. Derudover viser den positive udvikling i rentabiliteten, at EU-erhvervsgrenens produktionsmetoder stadig gør det muligt at være konkurrencedygtig på et marked, som er beskyttet mod dumpingpraksis. Endvidere kan EU-erhvervsgrenens situation slet ikke anses for at være yderst bekvem, eftersom undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen fortsat led væsentlig skade i den betragtede periode, hvor den mistede markedsandele og led tab. Det er netop EU-erhvervsgrenens skrøbelige situation, som delvis skyldes tidligere dumpingpraksis og den fortsatte underbydning af dens priser, som forhindrede EU-erhvervsgrenen i at investere kraftigt i kapacitetsudvidelse og en mere udtalt modernisering.
- (146) En anden påstand vedrører udflytningen af de efterfølgende produktionsled som følge af de eksisterende antidumpingforanstaltninger. Påstanden blev underbygget ved at henvise til tidligere fremsatte bemærkninger og en høring, hvor samme påstand var blevet fremsat.
- (147) Det skal bemærkes, at det i forbindelse med undersøgelsen blev konstateret, at indvirkningen på de stikprøveudtagne brugeres rentabilitet var begrænset og derfor ikke kan anses for at være afgørende for udflytningen af brugerindustrien i Unionen. Foranstaltningerne blev endvidere videreført på samme niveau som før. Endelig skal det nævnes, at de fremsatte bemærkninger i forbindelse med høringen ikke opregner virksomheder, som reelt har udflyttet deres aktiviteter.
- (148) En importør fremsatte påstand vedrørende de store økonomiske problemer, som er forbundet med at skifte leverandør af den pågældende vare på grund af den nødvendige lange testfase og risikoen for at miste kunder i tilfælde af ustabil kvalitet og uregelmæssige leveringer.
- (149) Det skal i den forbindelse bemærkes, at foranstaltningerne gjaldt i en periode på næsten seks år, og at dette kan anses for at være tilstrækkelig tid til, at en importør kan nå at finde andre leverandører selv i en situation, hvor testfasen kan være lang.

4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (150) På baggrund af ovenstående blev det i forbindelse med undersøgelsen konkluderet, at indvirkningen af foranstaltningerne på brugerne og importørerne ikke er betydelig, og der er således ingen indlysende grunde til at ophæve foranstaltningerne på grundlag af Unionens interesser.

G. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (151) Alle parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for at anbefale en opretholdelse af de gældende foranstaltninger. Parterne fik desuden en frist til at fremsætte bemærkninger til ovennævnte fremlæggelse af oplysninger. Der blev taget behørigt hensyn til alle redegørelser og bemærkninger.
- (152) Det følger af ovenstående, at antidumpingforanstaltningerne over for importen af garn med høj styrke af polyestere med oprindelse i Kina, der indførtes ved forordning (EU) nr. 1105/2010, bør opretholdes, således som anført i grundforordningens artikel 11, stk. 2.
- (153) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel i toldsatser vurderes det, at det i dette tilfælde er nødvendigt med særlige foranstaltninger for at sikre den korrekte anvendelse af antidumpingtolden. Disse særlige foranstaltninger, som finder anvendelse på virksomheder, for hvilke der indføres individuelle toldsatser, består af følgende: fremlæggelse for medlemsstaternes toldmyndigheder af en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den restdumpingtold, som gælder for alle andre producenter.
- (154) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽¹⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at drage fordel af den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den toldsats, der gælder for den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (155) Denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på importen af garn med høj styrke af polyestere (undtagen sytråd), ikke i detailsalgsoplægninger, herunder monofilamenter af finhed under 67 decitex, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, der henhører under KN-kode 5402 20 00.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægskode
Zhejiang Guxiandao Industrial Fibre Co. Ltd	5,1	A974
Zhejiang Hailide New Material Co. Ltd	0	A976
Zhejiang Unifull Industrial Fibre Co. Ltd	5,5	A975
Virksomheder anført i bilaget	5,3	A977
Hangzhou Huachun Chemical Fiber Co. Ltd	0	A989

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgien.

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægskode
Oriental Industries (Suzhou) Ltd	9,8	A990
Alle andre virksomheder	9,8	A999

3. Anvendelsen af den individuelle told, der er fastsat for den i stk. 2 nævnte virksomhed, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder forelægges en gyldig handelsfaktura, der indeholder følgende erklæring, som er dateret og underskrevet af en ansat i den enhed, der udsteder en sådan faktura, med angivelse af dennes navn og funktion, og som anfører følgende: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af garn med høj styrke af polyestere, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, anvendes den toldsats, der gælder for »alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Kinesiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven (Taric-tillægskode A977)

Virksomhedens navn	By
Heilongjiang Longdi Co. Ltd	Harbin
Jiangsu Hengli Chemical Fibre Co. Ltd	Wujiang
Hyosung Chemical Fiber (Jiaxing) Co. Ltd	Jiaxing
Shanghai Wenlong Chemical Fiber Co. Ltd	Shanghai
Shaoxing Haifu Chemistry Fibre Co. Ltd	Shaoxing
Sinopec Shanghai Petrochemical Co. Ltd	Shanghai
Wuxi Taiji Industry Co. Ltd	Wuxi
Zhejiang Kingsway High-Tech Fiber Co. Ltd	Haining City

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/326**af 24. februar 2017****om 261. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til ISIL- (Da'esh) og Al-Qaida-organisationerne**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til ISIL- (Da'esh) og Al-Qaida-organisationerne ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, litra a), og artikel 7a, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer.
- (2) Den 22. februar 2017 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at tilføje fire fysiske personer til listen over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer. Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 bør derfor ændres.
- (3) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er effektive, bør den træde i kraft øjeblikkeligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2017.

På Kommissionens vegne
For formanden
Fungerende chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske
Instrumenter

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

BILAG

I bilag I tilføjes følgende punkter under overskriften »Fysiske personer«:

- a) »Bassam Ahmad Al-Hasri (alias: a) Bassam Ahmad Husari, b) Abu Ahmad Akhlaq c) Abu Ahmad al-Shami). Fødselsdato: a) 1.1.1969, b) ca. 1971. Fødested: a) Qalamun, Damaskusprovinsen, Den Syriske Arabiske Republik, b) Ghutah, Damaskusprovinsen, Den Syriske Arabiske Republik, c) Tadamon, Rif Dimashq, Den Syriske Arabiske Republik. Nationalitet: a) syrisk, b) palæstinensisk. Adresse: Den Syriske Arabiske Republik (Den sydlige del. Opholdssted pr. juli 2016). Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 22.2.2017.«
 - b) »Iyad Nazmi Salih Khalil (alias: a) Ayyad Nazmi Salih Khalil, b) Eyad Nazmi Saleh Khalil, c) Iyad al-Toubasi, d) Iyad al-Tubasi, e) Abu al-Darda', f) Abu-Julaybib al-Urduni, g) Abu-Julaybib). Fødselsdato: 1974. Fødested: Den Syriske Arabiske Republik. Nationalitet: Jordan. Pasnr.: a) Jordan 654781 (udstedt ca. 2009), b) Jordan 286062 (udstedt den 5.4.1999 i Zarqa, Jordan, udløbet den 4.4.2004). Adresse: Den Syriske Arabiske Republik (Kystområdet. Opholdssted pr. juli 2016). Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 22.2.2017.«
 - c) »Ghalib Abdullah al-Zaidi (alias: a) Ghalib Abdallah al-Zaydi, b) Ghalib Abdallah Ali al-Zaydi, c) Ghalib al Zaydi). Fødselsdato: a) 1975, b) 1970. Fødested: Raqqah Region, Marib Governorate, Yemen. Nationalitet: yemenitisk. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 22.2.2017.«
 - d) »Nayif Salih Salim Al-Qaysi (alias: a) Naif Saleh Salem al Qaisi, b) Nayif al-Ghaysi). Fødselsdato: 1983. Fødested: Al-Baydah Governorate, Yemen. Nationalitet: yemenitisk. Pasnr.: Yemen 04796738. Adresse: a) Al-Baydah Governorate, Yemen, b) Sana'a, Yemen (tidligere opholdssted). Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 22.2.2017.«
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/327**af 24. februar 2017****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2017.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør**Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af
Landdistrikter*⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	EG	232,7
	IL	75,4
	MA	97,0
	TR	98,9
	ZZ	126,0
0707 00 05	MA	79,2
	TR	203,1
	ZZ	141,2
0709 91 00	EG	113,1
	ZZ	113,1
0709 93 10	MA	54,0
	TR	166,7
	ZZ	110,4
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	43,1
	IL	76,8
	MA	48,2
	TN	56,4
	TR	75,0
	ZA	196,8
	ZZ	82,7
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	100,8
	IL	127,6
	JM	95,8
	MA	103,0
	TR	87,7
	ZZ	103,0
	ZZ	103,0
0805 22 00	IL	112,1
	MA	95,4
	ZZ	103,8
0805 50 10	EG	71,3
	TR	74,4
	ZZ	72,9
0808 30 90	CL	175,7
	CN	112,2
	ZA	125,1
	ZZ	137,7

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelandslande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/328

af 21. februar 2017

om ændring af afgørelse 1999/70/EF om de nationale centralbankers eksterne revisorer, for så vidt angår de eksterne revisorer for Bank of Greece

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 27.1,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks henstilling af 22. december 2016 til Rådet for Den Europæiske Union om de eksterne revisorer for Bank of Greece (ECB/2016/46) ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regnskaberne for Den Europæiske Centralbank (ECB) og for de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, skal revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af ECB's Styrelsesråd og godkendes af Rådet.
- (2) Mandatet for de nuværende eksterne revisorer for Bank of Greece udløber efter revisionen for regnskabsåret 2016. Det er derfor nødvendigt at udnævne eksterne revisorer fra regnskabsåret 2017.
- (3) Bank of Greece har valgt Deloitte Certified Public Accountants S.A. som eksterne revisorer for regnskabsårene 2017-2021.
- (4) ECB's Styrelsesråd har henstillet, at Deloitte Certified Public Accountants S.A. udnævnes til eksterne revisorer for Bank of Greece for regnskabsårene 2017-2021.
- (5) I forlængelse af ECB's Styrelsesråds henstilling bør Rådets afgørelse 1999/70/EF ⁽²⁾ ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 12, i afgørelse 1999/70/EF affattes således:

»12. Deloitte Certified Public Accountants S.A. godkendes hermed som eksterne revisorer for Bank of Greece for regnskabsårene 2017-2021.«

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

⁽¹⁾ EUT C 3 af 6.1.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 1999/70/EF af 25. januar 1999 om de nationale centralbankers eksterne revisorer (EFT L 22 af 29.1.1999, s. 69).

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til ECB.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2017.

På Rådets vegne
E. SCICLUNA
Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2017/329**af 4. november 2016****om foranstaltning SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) gennemført af Ungarn om afgifter på reklameomsætning***(meddelt under nummer C(2016) 6929)***(Kun den ungarske version er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at indsende deres bemærkninger i henhold til ovenstående bestemmelser ⁽¹⁾, under henvisning til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) I juli 2014 blev Kommissionen bekendt med, at Ungarn havde vedtaget en lov, der giver hjemmel til opkrævning af afgifter af reklameaktiviteter (»reklameafgiften«). I et brev af 13. august 2014 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til de ungarske myndigheder, som de besvarede ved brev af 2. oktober 2014. I et brev af 1. december 2014 blev de ungarske myndigheder stillet endnu en række spørgsmål, som de besvarede ved at fremsende yderligere oplysninger i et brev af 16. december 2014.
- (2) I et brev af 2. februar 2015 blev de ungarske myndigheder underrettet om, at Kommissionen overvejede at udstede et påbud om at indstille foranstaltningen efter artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾. I et brev af 17. februar 2015 sendte de ungarske myndigheder deres bemærkninger til det brev.
- (3) Ved afgørelse af 12. marts 2015 informerede Kommissionen Ungarn om, at den havde besluttet at indlede proceduren i traktatens artikel 108, stk. 2, TEUF (»åbningsafgørelsen«) og udstede et påbud om indstilling af foranstaltningen i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999.
- (4) Åbningsafgørelsen blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til foranstaltningen.
- (5) Kommissionen modtog bemærkninger fra tre interesserede parter. Kommissionen videresendte disse til de ungarske myndigheder og gav dem lejlighed til at reagere.
- (6) Den 21. april 2015 sendte de ungarske myndigheder et udkast til forslag til Kommissionen om en ændring af reklameafgiften. Den 8. maj 2015 anmodede Kommissionen Ungarn om oplysninger om den planlagte ændring.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 24.4.2015, s. 7.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 83 af 27.3.1999, s. 1), der er ophævet og erstattet af Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

⁽³⁾ Se fodnote 1.

- (7) Den 4. juni 2015 ændrede Ungarn reklameafgiften uden forudgående underretning af — eller godkendelse fra — Kommissionen. Den 5. juli 2015 trådte ændringerne i kraft.
- (8) I et brev af 6. juli 2015 fremsatte Ungarn bemærkninger til åbningsafgørelsen og de interesserede parter bemærkninger samt præciseringer om ændringen af reklameafgiften.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF REKLAMEAFGIFTEN

2.1. OMFANGET AF AFGIFTEN OG AFGIFTSGRUNDLAGET

- (9) Den 11. juni 2014 vedtog Ungarn lov XXII af 2014 om reklameafgift («loven») med senere ændringer af 4. juli og 18. november 2014. Ved denne lov blev der indført en ny særlig afgift på omsætning fra publicering af reklamer i ungarske medier, som opkræves ud over de eksisterende erhvervsskatter og -afgifter, navnlig indkomstskat. Ifølge Ungarn er formålet med loven at fremme princippet om offentlig byrdefordeling.
- (10) Reklameafgiften opkræves på omsætning fra reklamer publiceret i medierne som angivet i loven (f.eks. i medietjenester, i pressemateriale, i udendørs reklamer, på køretøjer eller ejendomme, i trykt materiale og på internettet). Afgiften opkræves af alle medievirksomheder, og den afgiftspligtige er i princippet den, der publicerer reklamen. Afgiften er gældende i Ungarn.
- (11) Afgiftsgrundlaget er virksomhedens reklameomsætning uden fradrag af eventuelle omkostninger. For indbyrdes forbundne virksomheders vedkommende lægges deres afgiftsgrundlag sammen. Afgiften bestemmes således af reklameomsætningen for hele koncernen i Ungarn.
- (12) Der er et særligt afgiftsgrundlag for egne reklamer, dvs. reklamer vedrørende virksomhedens egne produkter, varer, tjenester, aktiviteter, navn og udseende. I dette tilfælde udgøres afgiftsgrundlaget af virksomhedens direkte omkostninger til publiceringen af reklamen.

2.2. PROGRESSIVE AFGIFTSSATSER

- (13) I loven blev der fastlagt en progressiv afgiftsstruktur med afgiftssatser på 0 % og 1 % for virksomheder med en lav eller mellemhøj reklameomsætning og op til 50 % for virksomheder med en høj reklameomsætning:
- For en omsætning på under 0,5 mia. HUF: 0 %
 - For en omsætning på mellem 0,5 mia. HUF og 5 mia. HUF: 1 %
 - For en omsætning på mellem 5 mia. HUF og 10 mia. HUF: 10 %
 - For en omsætning på mellem 10 mia. HUF og 15 mia. HUF: 20 %
 - For en omsætning på mellem 15 mia. HUF og 20 mia. HUF: 30 %
 - For en omsætning på over 20 mia. HUF: 50 %

- (14) Den øverste sats blev forhøjet fra 40 % til 50 % fra den 1. januar 2015 ved lov LXXIV af 2014 om ændring af visse afgifts- og dertil knyttede love og lov CXXII af 2010 om den nationale told- og skatteadministration, som ændrede loven.

2.3. FRADRAG FOR FREMFØRTE UNDERSKUD I AFGIFTSGRUNDLAGET FOR 2014

- (15) I henhold til loven kunne virksomhederne i deres afgiftsgrundlag for 2014 fratække 50 % af underskud fremført fra tidligere år i henhold til selskabs- og udbytteskatteloven eller indkomstskatteloven.

- (16) I henhold til en ændring af 4. juli 2014 til denne lov er det kun virksomheder, der ikke havde overskud i 2013 (dvs. hvis overskuddet før skat i regnskabsåret 2013 var nul eller negativt), der er berettiget til dette fradrag. De virksomheder, der fremførte underskud fra tidligere år, men som havde overskud i 2013, er således ikke berettiget til fradraget. Ifølge Ungarn er målet med ændringen at forhindre skatteunddragelse og omgåelse af afgiftstilsvaret.
- (17) Muligheden for at fradrage fremførte underskud gælder kun afgiften for 2014. Den gælder ikke afgiften for 2015 eller de følgende år.

2.4. FASTLÆGGELSE AF AFGIFTSTILSVAR OG SELVANGIVELSE

- (18) Ifølge loven fastlægger skatteyderen selv sit afgiftstilsvaret og sender en selvangivelse til skattemyndighederne senest den sidste dag i den femte måned efter udløbet af skatteåret.

2.5. BETALING AF AFGIFTEN

- (19) I henhold til loven skal skatteyderen fastlægge og angive sit afgiftstilsvaret og betale afgiften senest den sidste dag i den femte måned efter udløbet af skatteåret.
- (20) For 2014 skulle afgiften betales pro rata fra lovens ikrafttrædelse den 18. juli 2014 på grundlag af reklameomsætningen i 2014. Skatteyderen skulle fastlægge og angive en forskudsafgift for 2014 (baseret på reklameomsætningen i 2013) inden den 20. august 2014 og betale den i to lige store rater inden den 20. august 2014 og den 20. november 2014.
- (21) Ifølge de foreløbige oplysninger fra de ungarske myndigheder pr. 28. november 2014 blev der opkrævet i alt 2 640 100 000 HUF (~ 8 500 000 EUR) i forskud for 2014. Ca. 80 % af de samlede indtægter fra de opkrævede forskudsafgifter, blev betalt af en enkelt koncern.

2.6. ÆNDRINGER INDFØRT VED LOV LXII AF 2015 AF 4. JUNI 2015

- (22) Ved lov LXII af 2015 af 4. juni 2015, efter at åbningsafgørelsen var blevet vedtaget, ændrede Ungarn reklameafgiftsloven ved at erstatte den progressive afgift med seks satser fra 0 % til 50 % med et system med to satser som følger:
- 0 % for den del af omsætningen, der ikke overstiger 100 mio. HUF og
 - 5,3 % for den del af omsætningen, der overstiger 100 mio. HUF.
- (23) Med ændringen indføres en valgfri ordning med tilbagevirkende kraft til lovens ikrafttrædelse i 2014. Skatteyderne kan med andre ord vælge, om de med hensyn til tidligere vil underkastes enten det nye system med to afgiftssatser eller fortsat være underkastet det gamle, progressive system med seks afgiftssatser.
- (24) Bestemmelserne om fradrag i afgiftsgrundlaget for 2014 for fremførte underskud, som er begrænset til virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, er fortsat uændrede.

3. DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

3.1. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (25) Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure, fordi den nåede den foreløbige konklusion, at progressiviteten i afgiftssatserne og bestemmelserne om fradrag for fremførte underskud i afgiftsgrundlaget som fastlagt i loven udgjorde statsstøtte.

- (26) Kommissionen var af den opfattelse, at når de progressive afgiftssatser skelner mellem virksomheder med en høj omsætning fra reklamer (dvs. større virksomheder) og virksomheder med en lav omsætning fra reklamer (dvs. mindre virksomheder), får sidstnævnte en selektiv fordel baseret på deres størrelse. Kommissionen var ikke overbevist om, at betalingsevnen som fremført af Ungarn kunne fungere som vejledende princip for omsætningsafgifter. Kommissionen fandt derfor på et foreløbigt grundlag, at afgiftssatsens progressive karakter i henhold til loven udgjorde statsstøtte, da alle andre kriterier for kvalificering som statsstøtte forekom at være opfyldt.
- (27) Kommissionen fandt desuden, at reglerne i loven om fradrag for fremførte tidligere underskud i afgiftsgrundlaget i henhold til selskabs- eller udbytteskatteloven eller indkomstskatteloven, og især det forhold, at det kun er virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, der har denne mulighed, fører til forskelsbehandling af virksomheder, der i relation til den omsætningsbaserede afgift befinder sig i en sammenlignelig situation. Kommissionen fandt, at bestemmelserne forekommer at give en selektiv fordel for virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, i forhold til virksomheder, der ikke havde overskud i årene forinden eller slet ikke havde underskud. Kommissionen kunne ikke se nogen berettigelse af denne forskelsbehandling i afgiftssystemet, især ikke i betragtning af at Ungarn har gjort gældende, at reklameafgiften er baseret på princippet om, at selve det, at en virksomhed har en reklameomsætning, bør beskattes. Det var derfor Kommissionens opfattelse, at disse bestemmelser udgør statsstøtte, da alle andre kriterier for kvalificering som statsstøtte forekommer at være opfyldt.
- (28) Foranstaltningerne forekom ikke at være forenelige med det indre marked.

3.2. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (29) Kommissionen modtog bemærkninger fra tre interesserede parter.
- (30) Den ungarske reklameforening beskrev reklamebranchen i Ungarn og udtrykte bekymring over reklameafgiften som sådan. Den mente, at afgiften pålægger branchen, som allerede er ramt af faldende indtægter, endnu en byrde. Den påpeger, at alle reklameafgifter for små medievirksomheder kan drive disse virksomheder ud af markedet på grund af deres lave fortjenstmargener.
- (31) TV2, et privat ungarsk tv-selskab, fremsatte kun bemærkninger om at fradrage fremførte tidligere underskud i henhold til selskabs- eller indkomstskatteloven. TV2 mener, at bestemmelsen om modregning af tidligere underskud er ikke-selektiv, da det hører ind under en medlemsstats skønsmargen at udforme en omsætningsbaseret afgift, samtidig med at der tages højde for elementer af en afgift baseret på betalingsevnen. Hvis Kommissionen skulle finde et element af selektivitet i reglerne om fradrag af tidligere underskud, kan dette element kun være den yderligere begrænsning til virksomheder, som ikke havde overskud i 2013, men ikke den generelle regel, der tillader fradrag af tidligere underskud.
- (32) RTL er enig i Kommissionens vurdering i åbningsafgørelsen. Den fremførte, at reklameafgiften har skabt to yderligere elementer af selektivitet: i) afgiften begunstiger offentlige tv-stationer frem for kommercielle tv-stationer, da førstnævnte angiveligt primært er finansieret af statsmidler og derfor mindre berørt af afgiften, ii) afgiften begunstiger ungarsk ejede tv-stationer frem for internationale aktører, fordi de ungarsk ejede tv-stationer angiveligt typisk har lavere reklameindtægter end større internationale aktører.

3.3. DE UNGARSKE MYNDIGHEDERS HOLDNING

- (33) De ungarske myndigheder bestrider, at foranstaltningerne udgør statsstøtte. De hævder i det væsentlige, at betalingsevnen ikke kun afhænger af en virksomheds rentabilitet, men også af dens markedsandel og derfor dens omsætning. Ungarn hævder, at progressive afgiftssatser for en omsætningsbaseret afgift begrundes i betalingsevnen, og at det er op til medlemsstaterne at definere de præcise satser. Ungarn mener, at overgangsforanstaltningen for virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, er berettiget, fordi afgiftsbyrden for nogle virksomheder ville være for høj uden denne foranstaltning.

- (34) Ungarn bestrider, at afgiften er selektiv og hævder navnlig, at den ikke afviger fra referencesystemet, eftersom referencesystemet i tilfælde af progressive afgifter er en kombination af afgiftsgrundlaget og de tilsvarende afgiftssatser. Virksomheder, der befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation (som har samme afgiftsgrundlag), skal derfor betale det samme afgiftsbeløb.

3.4. UNGARNS KOMMENTARER TIL DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER

- (35) Ungarn anførte, at den ungarske reklameforening i sine bemærkninger giver en korrekt beskrivelse af, hvordan det ungarske reklamemarked fungerer, og konkluderer navnlig, at mindre virksomheder og nytilkomne befinder sig i en vanskeligere situation end større virksomheder med højere omsætning. Mindre aktørers position på reklamemarkedet kan derfor ikke sammenlignes med større virksomheder, som har mulighed for at betale mere og bør bære en progressivt højere afgiftsbyrde.
- (36) Ungarn er enig i TV2's bemærkninger og påpeger, at det af Domstolens afgørelse i sagen om Gibraltar fremgår, at rentabilitet som et afgiftskriterium er en generel afgiftsforanstaltning, fordi det skyldes en tilfældig omstændighed.
- (37) Ungarn er uenig i RTL's argumenter med samme begrundelse, som allerede er givet i de tidligere bemærkninger. Ungarn forklarer endvidere, at loven behandler offentlige og kommercielle tv-stationer ens, og at publicering af reklamer mod vederlag er underlagt samme afgiftstilsvær.

4. VURDERING AF STØTTEN

4.1. EKSISTENSEN AF STATSSTØTTE I BETYDNINGEN I ARTIKEL 107, STK. 1, I TEUF

- (38) I artikel 107, stk. 1, i TEUF, hedder det, at »bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (39) En foranstaltning udgør således støtte efter denne bestemmelse, hvis følgende betingelser alle er opfyldt: i) Foranstaltningen skal kunne tilregnes staten og være finansieret med statsmidler. ii) Den giver modtageren en fordel. iii) Den pågældende fordel skal være selektiv. iv) Foranstaltningen skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og potentielt påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

4.1.1. STATSMIDLER OG SPØRGSMÅLET OM, HVORVIDT FORANSTALTNINGEN KAN TILREGNES STATEN

- (40) For at udgøre statsstøtte skal en foranstaltning kunne tilregnes staten og være finansieret med statsmidler.
- (41) Eftersom den anfægtede foranstaltning stammer fra en lov vedtaget af det ungarske parlament, kan den tydeligvis tilregnes den ungarske stat.
- (42) Med hensyn til foranstaltningens finansiering gennem statsmidler er denne betingelse også opfyldt, når resultatet af en foranstaltning er, at staten giver afkald på indtægter, som den ellers under normale omstændigheder ville skulle opkræve fra en virksomhed⁽⁴⁾. I den foreliggende sag giver Ungarn afkald på afgifter, som landet ellers skulle opkræve fra virksomheder med en lavere omsætning (dvs. mindre virksomheder), hvis de havde været underlagt det samme afgiftsniveau som virksomheder med en højere omsætning (dvs. større virksomheder).

4.1.2. FORDEL

- (43) Ifølge EU-domstolens retspraksis omfatter støttebegrebet ikke blot positive ydelser, men også foranstaltninger, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget⁽⁵⁾. Der kan ydes en fordel ved på forskellige måder at reducere en virksomheds afgiftsbyrde og navnlig ved at reducere den gældende

⁽⁴⁾ Sag C-83/98 P, Frankrig mod Ladbroke Racing Ltd og Kommissionen, ECLI:EU:C:2000:248 og ECLI:EU:C:1999:577, præmis 48-51. Ligeledes kan en foranstaltning, der giver visse virksomheder en skattenedsættelse eller en udsættelse med betaling af skatter, der normalt ville være forfaldne til betaling, udgøre statsstøtte, se forenede sager C-78/08 til C-80/08, Paint Graphos m.fl., præmis 46.

⁽⁵⁾ Sag C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598, præmis 38.

afgiftssats, afgiftsgrundlaget eller selve det skyldige afgiftsbeløb ⁽⁶⁾. Selv om en afgiftsnedsettelse ikke indebærer en positiv overførsel af statslige midler, giver den de fritagne virksomheder en fordel i form af en gunstigere økonomisk stilling og medfører et indtægtstab for staten ⁽⁷⁾.

- (44) I loven fastlægges progressive afgiftssatser, der gælder den årlige omsætning fra publicering af reklamer i Ungarn, afhængigt af de kategorier, som virksomhedens omsætning falder ind under. Den progressive karakter af disse satser betyder, at den procentvise andel af afgiften, som opkræves af en virksomheds omsætning, stiger progressivt, afhængigt af antallet af kategorier, som omsætningen falder ind under. Det betyder, at virksomheder med en lav omsætning (mindre virksomheder) betaler en væsentligt lavere afgift end virksomheder med en høj omsætning (større virksomheder). Ved at betale en sådan væsentligt lavere afgiftssats, mindskes den afgift, som virksomheder med lav omsætning skal betale sammenlignet med virksomheder med en høj omsætning, og det udgør derfor en fordel for mindre virksomheder frem for større virksomheder, jf. artikel 107, stk. 1, i traktaten.
- (45) Ligeledes er muligheden efter loven for at fradrage fremførte underskud i henhold til selskabs- eller indkomstskatteloven en fordel for de virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, da det reducerer deres afgiftsgrundlag og dermed deres afgiftsbyrde sammenlignet med virksomheder, som ikke kan drage fordel af dette fradrag.

4.1.3. SELEKTIVITET

- (46) En foranstaltning er selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder og visse produktioner efter traktatens artikel 107, stk. 1. Med hensyn til beskatningsordninger har Domstolen fastslået, at foranstaltningens selektivitet i princippet bør vurderes ved hjælp af en analyse i tre etaper ⁽⁸⁾. Først identificeres det almindelige eller normale skattesystem, der er gældende i den pågældende medlemsstat, som »referencesystemet«. Dernæst bør det fastlægges, om en bestemt foranstaltning afviger fra systemet, i det omfang den skelner mellem økonomiske aktører, som i lyset af systemets iboende formål er i en sammenlignelig faktisk og retlig situation. Udgør den pågældende foranstaltning ikke en afvigelse fra referencesystemet, er den ikke selektiv. Hvis den gør (og derfor umiddelbart er selektiv), er der i analysens tredje etape behov for at fastslå, om den afvigende foranstaltning er begrundet i systemets karakter eller forvaltning ⁽⁹⁾. Hvis en foranstaltning, der umiddelbart er selektiv, er begrundet i systemets karakter eller opbygning, vil den ikke blive anset for selektiv og dermed ikke være omfattet af traktatens artikel 107, stk. 1.

4.1.3.1. *Referencesystem*

- (47) Referencesystemet udgør den ramme, i forhold til hvilken en foranstaltnings selektivitet måles.
- (48) I den foreliggende sag gælder det, at referencesystemet er anvendelsen af en særlig reklameafgift på omsætningen fra reklamevirksomhed, dvs. det fulde vederlag, som udgiverne af reklamerne modtager uden fradrag af eventuelle omkostninger. Kommissionen finder ikke, at reklameafgiftens progressive struktur kan udgøre en del af dette referencesystem.
- (49) Som Domstolen har præciseret ⁽¹⁰⁾, er det ikke altid tilstrækkeligt at begrænse selektivitetsanalysen til, om en foranstaltning afviger fra referencesystemet som defineret af medlemsstaten. Det er også nødvendigt at vurdere, om medlemsstaten har været konsekvent i sin fastsættelse af grænserne i dette system, eller om den har været helt vilkårlig eller forudindtaget og således har begunstiget visse virksomheder frem for andre. Ellers kan medlemsstaten i stedet for at fastlægge generelle regler, der gælder for alle virksomheder, og en afvigelse, der

⁽⁶⁾ Se sag C-66/02, Italien mod Kommissionen, ECLI:EU: C: 2005:768, præmis 78; Sag C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., ECLI:EU: C: 2006:8, præmis 132; Sag C-522/13, Ministerio de Defensa og Navantia, ECLI:EU: C: 2014:2262, præmis 21-31. Se også punkt 9 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne (EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3).

⁽⁷⁾ Forenede sager C-393/04 og C-41/05, Air, Air Liquide Industries Belgium, ECLI:EU: C: 2006:403 og ECLI:EU: C: 2006:216, præmis 30, og sag C-387/92, Banco Exterior de España, ECLI:EU: C: 1994:100, præmis 14.

⁽⁸⁾ Se f.eks. sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene (NOx), ECLI:EU:C:2011:551, sag C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU: C: 2001:598, forenede sager C-78/08 til C-80/08, Paint Graphos m.fl., ECLI:EU:C:2011:550 og ECLI:EU:C:2010:411, sag C-308/01, GIL Insurance, ECLI:EU:C:2004:252 og ECLI:EU:C:2003:481.

⁽⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne.

⁽¹⁰⁾ Forenede sager C-106/09 P og C-107/09 P, Kommissionen og Spanien mod Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige, ECLI:EU:C:2011:732.

gælder for visse virksomheder, opnå samme resultat og undslippe statsstøtterejerne ved at tilpasse og kombinere sine regler således, at de resulterer i forskellige byrder for forskellige virksomheder ⁽¹⁾. I denne henseende er det navnlig vigtigt at minde om, at Domstolen konsekvent har fastholdt, at der i traktatens artikel 107, stk. 1, ikke skelnes mellem statslige interventioner med hensyn til deres årsager eller mål, men at de defineres i forhold til deres virkninger og dermed uafhængigt af de anvendte teknikker ⁽²⁾.

- (50) Den progressive afgiftsstruktur indført ved loven synes at være bevidst udformet af Ungarn, så den begunstiger visse virksomheder frem for andre. Efter den progressive afgiftsstruktur indført efter loven er virksomheder, der publicerer reklamer, underlagt forskellige afgiftssatser, der stiger progressivt fra 0 % til 50 %, afhængigt af hvilken kategori deres omsætning hører ind under. Der gælder således forskellige afgiftssatser for virksomheder, der er omfattet af reklameafgiften, afhængigt af størrelsen af deres omsætning.
- (51) Virkningen af den progressive satsstruktur, som blev indført med loven, er derfor, at forskellige virksomheder er underlagt forskellige afgiftssatser (udtrykt som en andel af deres samlede årlige omsætning fra reklamer) afhængigt af deres størrelse, eftersom omfanget af reklameomsætningen opnået af en virksomhed til en vis grad hænger sammen med den pågældende virksomheds størrelse.
- (52) Da hver enkelt virksomhed er underlagt forskellige afgiftssatser, er det ikke muligt for Kommissionen at identificere en enkelt referencesats i reklameafgiften. Ungarn fremlagde ikke en bestemt sats som referencesats eller den »normale« sats og forklarede heller ikke, hvorfor en højere sats ville være berettiget for virksomheder med en høj omsætning, eller hvorfor der skulle gælde lavere satser for virksomheder med lavere reklameomsætning.
- (53) Målet med reklameafgiften er angiveligt at fremme princippet om offentlig byrdefordeling. I lyset af dette mål er det Kommissionens opfattelse, at alle virksomheder, som er underlagt reklameafgiften, befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation. Som følge deraf bør alle virksomheder, medmindre det er behørigt begrundet, behandles lige og betale samme andel af deres omsætning, uanset størrelsen af denne omsætning. Kommissionen bemærker, at konsekvensen af at anvende den samme afgiftssats for alle virksomheder er, at virksomheder med en høj omsætning bidrager mere til statsbudgettet end dem med en lav omsætning. Ungarn har ikke frembudt nogen overbevisende argumenter, der berettiger til forskelsbehandling af disse typer af virksomheder ved at indføre en progressiv større afgiftsbyrde på de virksomheder, som har en højere reklameomsætning. Ungarn har derfor bevidst udformet reklameafgiften således, at den vilkårligt begunstiger visse virksomheder, nemlig de virksomheder, som har en lav omsætning (dvs. mindre virksomheder) frem for andre, nemlig større virksomheder ⁽³⁾.
- (54) Referencesystemet er derfor udformet selektivt således, at det ikke er berettiget i lyset af målet med reklameafgiften, nemlig at fremme princippet om offentlig byrdefordeling og opkræve midler til statsbudgettet.
- (55) På samme måde kan muligheden for at fradrage fremførte underskud i afgiftsgrundlaget for 2014 i henhold til selskabs- eller indkomstskatteloven ikke anses for at være en del af referencesystemet af mindst to årsager. På den ene side er afgiften baseret på omsætningen i modsætning til overskudsbaseerede skatter og afgifter, hvilket betyder, at omkostningerne normalt ikke kan fradrages i afgiftsgrundlaget for en omsætningsafgift. De ungarske myndigheder har ikke i dette tilfælde kunnet forklare, hvordan denne mulighed for at fradrage omkostninger kunne være knyttet til målet med eller arten af omsætningsafgiften. På den anden side tilbydes muligheden for fradrag kun til virksomheder, der ikke havde overskud i 2013. Det er ikke en generel fradragsregel, og denne mulighed for at foretage fradrag synes at være vilkårlig eller i det mindste ikke tilstrækkelig konsekvent til at være en del af et referencesystem.
- (56) Efter Kommissionens opfattelse bør referencesystemet for afgiften på reklameomsætningen være en afgift på reklameomsætning, som stemmer overens med statsstøtterejerne, dvs. hvor:
- reklameomsætning er underlagt samme (enkelte) afgiftssats
 - der ikke opretholdes eller indføres andre elementer, der kan give visse virksomheder en selektiv fordel.

⁽¹⁾ Ibid, præmis 92.

⁽²⁾ Sag C-487/06 P, British Aggregates mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2008:757, præmis 85 og 89 og den nævnte retspraksis, og sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene (NOx), ECLI:EU:C:2011:551, præmis 51.

⁽³⁾ Forenede sager C-106/09 P og C-107/09 P, Kommissionen og Spanien mod Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige, ECLI:EU:C:2011:732.

4.1.3.2. Afvigelse fra referencesystemet

- (57) Dernæst skal det fastslås, om foranstaltningen afviger fra referencesystemet til fordel for visse virksomheder i en tilsvarende faktisk og retlig situation i lyset af referencesystemets formål.
- (58) Den progressive afgiftsstruktur skaber en differentiering blandt de virksomheder, der publicerer reklamer i Ungarn, baseret på omfanget af deres reklameaktiviteter, hvilket afspejles i deres reklameomsætning.
- (59) Som følge af de progressive satser fastlagt i loven er virksomheder med en omsætning i de lavere kategorier underlagt en væsentlig lavere afgift end virksomheder med en omsætning i de højere kategorier. Derfor er virksomheder med en lav omsætning underlagt både en væsentligt lavere marginal afgiftssats og en væsentligt lavere gennemsnitlig afgiftssats sammenlignet med virksomheder med en høj omsætning og skal derfor betale en væsentlig lavere afgift for de samme aktiviteter. Kommissionen bemærker navnlig, at for virksomheder med en højere reklameomsætning er afgiften på omsætningen i de øverste kategorier (30 %/40 %/50 %) usædvanlig høj og medfører derfor en meget betydelig forskelsbehandling.
- (60) Endvidere viser de oplysninger om forskudsafgifter, som de ungarske myndigheder fremsendte den 17. februar 2015, at afgiftssatserne på 30 % og 40 %/50 %, som gælder for reklameomsætning i de to øverste kategorier, reelt set kun har fundet anvendelse på én virksomhed i 2014, og at denne virksomhed har betalt ca. 80 % af de samlede indtægter fra de forskudsafgifter, som den ungarske stat modtog. Disse tal viser de konkrete virkninger af forskelsbehandlingen af virksomhederne i henhold til loven og den selektive karakter af de progressive satser, som fastlægges deri.
- (61) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den progressive satsstruktur, som blev indført med loven, afviger fra referencesystemet, som består af indførelsen af en reklameafgift for alle virksomheder, som publicerer reklamer i Ungarn, til fordel for virksomheder med en lav omsætning.
- (62) Kommissionen mener endvidere, at muligheden for, at virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, kunne fradrage fremførte underskud i afgiftsgrundlaget for 2014 i henhold til selskabs- eller indkomstskatteloven, afviger fra referencesystemet, dvs. fra den generelle regel om at virksomheder skal betale afgift på grundlag af deres reklameomsætning. Afgiften er baseret på omsætningen i modsætning til overskudsbaserede skatter og afgifter, hvilket betyder, at omkostningerne normalt ikke kan fradrages i afgiftsgrundlaget for en omsætningsafgift.
- (63) Navnlig er begrænsningen med hensyn til kun at lade virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, fradrage underskud forskelsbehandling mellem på den ene side virksomheder, der fremførte underskud og ikke havde overskud i 2013, og virksomheder, der havde overskud i 2013, men kunne have fremført underskud fra tidligere skatteår. Endvidere begrænser bestemmelsen ikke de underskud, der kan modregnes i afgiftstilsvaret for reklamer, til underskud for 2013, men tillader, at en virksomhed, der ikke havde overskud i 2013, også kan anvende fremførte underskud fra tidligere år. Kommissionen er desuden af den opfattelse, at fradrag for underskud, der allerede eksisterede, da reklameafgiftsloven blev vedtaget, udgør selektivitet, da muligheden for dette fradrag kan begunstige visse virksomheder med betydelige fremførte underskud.
- (64) Kommissionen mener, at de bestemmelser i loven, der — på de i loven fastlagte betingelser — gør det muligt at fradrage fremførte underskud, skelner mellem virksomheder, der befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation i lyset af formålet med den ungarske reklameafgift.
- (65) Kommissionen mener derfor, at foranstaltningerne umiddelbart er selektive.

4.1.3.3. Begrundelse ud fra afgiftssystemets karakter eller forvaltning

- (66) En foranstaltning, som afviger fra referencesystemet, er ikke selektiv, hvis den er begrundet i dette systems karakter eller forvaltning. Dette er tilfældet, hvor det er et resultat af iboende mekanismer, som er nødvendige for driften og effektiviteten af systemet ⁽¹⁴⁾. Medlemsstaten skal imidlertid kunne give en begrundelse herfor.

⁽¹⁴⁾ Jf. eksempelvis forenede sager C-78/08 — C-80/08, *Paint Graphos m.fl.*, ECLI:EU:C:2011:550 og ECLI:EU:C:2010:411, præmis 69.

Satsernes progressivitet

- (67) De ungarske myndigheder har fremført, at en virksomheds omsætning og størrelse afspejler den pågældende virksomheds betalingsevne, og at en virksomhed med en høj reklameomsætning derfor har en større betalingsevne end en virksomhed med en lav reklameomsætning. Kommissionen er af den opfattelse, at oplysningerne fra Ungarn ikke viste, at en koncerns omsætning er en god indikation af dens betalingsevne, ej heller at progressiviteten i afgiften er berettiget af afgiftssystemets karakter eller forvaltning.
- (68) Det er en naturlig konsekvens af omsætningsafgifter (med en enkelt sats), at jo større en virksomheds omsætning er, jo højere afgifter skal den betale. I modsætning til afgifter baseret på overskud⁽¹⁵⁾ skal en omsætningsbaseret afgift ikke tage højde for — og tager ikke højde for — nogen af de omkostninger, som er påløbet i forbindelse med genereringen af den pågældende omsætning. I mangel af konkrete beviser på det modsatte kan omsætningen derfor ikke automatisk anses for at vise virksomhedens betalingsevne. Ungarn har ikke påvist eksistensen af det påståede forhold mellem omsætning og betalingsevne, eller at et sådan forhold ville blive korrekt afspejlet i progressivitetsmønsteret (fra 0 % til 50 % af omsætningen) for reklameafgiften.
- (69) Kommissionen mener, at progressive afgiftssatser for omsætningen kun undtagelsesvist kan være berettigede, dvs. hvis de konkrete mål med afgiften faktisk kræver progressive afgiftssatser. Progressive afgiftssatser for omsætningen kan f.eks. være berettigede, hvis det godtgøres, at de forhold, der er et resultat af en aktivitet, som afgiften skal afhjælpe, også stiger progressivt — dvs. mere end proportionalt — i forhold til omsætningen. Ungarn har imidlertid ikke givet nogen begrundelse for afgiftssatsens progressivitet som følge af de forhold, der skabes af reklamerne.

Fradrag for fremførte underskud

- (70) Hvad angår fradraget for fremførte underskud for virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, kan et sådant fradrag ikke begrundes i, at foranstaltningen skal forhindre skatteunddragelse og omgåelse af afgiftstilsvaret. Med foranstaltningen indføres en vilkårlig sondring mellem to grupper af virksomheder, som befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation. Eftersom sondringen er vilkårlig og ikke stemmer overens med karakteren af en omsætningsbaseret afgift, jf. betragtning 62 og 63, kan det ikke anses for at være en konsekvent regel til bekæmpelse af misbrug, der berettiger til forskelsbehandling.

Konklusion vedrørende berettigelse

- (71) Som følge deraf mener Kommissionen, at betalingsevnen ikke kan tjene som vejledende princip for den ungarske omsætningsafgift på reklamer. Kommissionen mener således, at foranstaltningerne ikke synes berettiget som følge af hverken skattesystemets karakter eller forvaltning. Foranstaltningerne giver derfor en selektiv fordel til reklamevirksomheder med en lav omsætning (dvs. mindre virksomheder) og virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, og som kunne fradrage fremførte underskud i afgiftsgrundlaget for 2014.

4.1.4. POTENTIEL FORDREJNING AF KONKURRENCEN OG PÅVIRKNING AF EU-SAMHANDELEN

- (72) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, skal en foranstaltning fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke EU-samhandelen, før den kan siges at udgøre statsstøtte.
- (73) Foranstaltningerne gælder for alle virksomheder med en omsætning fra publicering af reklamer i Ungarn. Den ungarske reklameindustri er åben for konkurrence, og den er kendetegnet ved tilstedeværelse af aktører fra andre medlemsstater, således at enhver støtte til fordel for bestemte reklameaktører sandsynligvis påvirker samhandelen i EU. Foranstaltningerne har en indvirkning på de afgiftspligtige virksomheders konkurrencesituation. Foranstaltningerne fritager virksomheder med lavere omsætning og virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, for et afgiftstilsvaret, de ville have haft, hvis de havde været underlagt den samme reklameafgift som virksomheder med en høj omsætning og/eller virksomheder, der havde et overskud i 2013. Den støtte, der ydes i henhold til disse

⁽¹⁵⁾ Jf. meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, punkt 24. Hensivningen til den omfordelingslogik, som kan retfærdiggøre en progressiv beskatningssats, gælder udtrykkeligt kun beskatning af (netto)indkomst/indtjening, ikke beskatning af omsætningen.

foranstaltninger, udgør derfor driftsstøtte, fordi den fritager disse virksomheder for en afgift, de normalt ville skulle betale af deres daglige drift eller normale aktiviteter. Ifølge Domstolens faste retspraksis fordrejer driftsstøtte konkurrencen ⁽¹⁶⁾, og enhver form for støtte til disse virksomheder skal derfor antages at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, idet den styrker deres finansielle position på det ungarske reklamemarked. Foranstaltningerne fordrejer derfor eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for hele EU.

4.1.5. KONKLUSION

- (74) Da alle betingelserne i traktatens artikel 107, stk. 1, er opfyldt, finder Kommissionen, at reklameafgiften, som indfører en progressiv afgiftsstruktur og fradrag for fremførte underskud i afgiftsgrundlaget for 2014 begrænset til virksomheder, som ikke havde overskud i 2013, udgør statsstøtte i medfør af denne bestemmelse.

4.2. STØTTENS FORENELIGHED MED DET INDRE MARKED

- (75) Statsstøtte kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis den falder ind under en af kategorierne i traktatens artikel 107, stk. 2 ⁽¹⁷⁾, og den kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis Kommissionen vurderer, at den hører ind under en af kategorierne i traktatens artikel 107, stk. 3 ⁽¹⁸⁾. Det er imidlertid den støtteydende medlemsstat, der bærer bevisbyrden for, at statsstøtten er forenelig med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 2 eller 3 ⁽¹⁹⁾.
- (76) Kommissionen bemærker, at de ungarske myndigheder ikke har argumenter for, hvorfor foranstaltningerne er forenelige med det indre marked, og at Ungarn ikke har kommenteret den tvivl, der blev givet udtryk for i åbningsafgørelsen, hvad angår foranstaltningernes forenelighed. Kommissionen mener ikke, at nogen af undtagelserne i de nævnte traktatbestemmelser kan anvendes, eftersom foranstaltningerne ikke synes at have nogle af de mål, der er nævnt i disse bestemmelser.
- (77) Derfor må foranstaltningerne erklæres uforenelige med det indre marked.

4.3. INDVIRKNINGEN AF ÆNDRINGEN I 2015 TIL REKLAMEAFGIFTEN PÅ STATSSTØTTEVURDERINGEN

- (78) Reklameafgiften, som blev indført ved lov XXII af 2014 — som beskrevet i åbningsafgørelsen — fandt ikke længere anvendelse fra datoen for Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure og udstede et påbud om indstilling. Reklameafgiften fra 2014 blev imidlertid ændret af de ungarske myndigheder i juni 2015 uden forudgående meddelelse til og/eller godkendelse fra Kommissionen, og afgiften fandt derfor fortsat anvendelse i sin ændrede version. Kommissionen mener, at den ændrede version af reklameafgiften er baseret på de samme principper som den oprindelige afgift og — i større eller mindre grad — har samme indhold som beskrevet i åbningsafgørelsen, der medførte, at Kommissionen indledte en formel undersøgelse. Kommissionen mener derfor, at den ændrede version af reklameafgiften falder inden for åbningsafgørelsens anvendelsesområde. I dette afsnit vurderer Kommissionen om — og i hvilket omfang — den ændrede version af afgiften støtter den tvivl, som Kommissionen gav udtryk for i åbningsafgørelsen med hensyn til den indledende reklameafgift.
- (79) Ændringen i 2015 løser nogle af de statsstøtteproblemer, som Kommissionen gav udtryk for i åbningsafgørelsen, men ikke dem alle.

⁽¹⁶⁾ Sag C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, præmis 55. Jf. også sag C-494/06 P, Kommissionen mod Italien og Wam, ECLI:EU:C:2009:272, præmis 54 og den nævnte retspraksis, og C-271/13 P, Rouse Industry mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2014:175, præmis 44. Forenede sager C-71/09 P, C-73/09 P og C-76/09 P, Comitato »Venezia vuole vivere« m.fl. mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2011:368, præmis 136. Jf. også sag C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2000:467, præmis 30 og den nævnte retspraksis.

⁽¹⁷⁾ Undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 2, omfatter: a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder og c) støtteforanstaltninger i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder.

⁽¹⁸⁾ Undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 3, omfatter: a) støtte til fremme af udviklingen i visse områder b) støtte til visse vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller til afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi c) støtte til udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven e) støtte, hvorom Rådet træffer afgørelse.

⁽¹⁹⁾ Sag T-68/03, Olympiaki Aeroporia Ypiresies mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2007:253, præmis 34.

- (80) Først og fremmest giver den nye afgiftsstruktur fortsat virksomheder (koncerner) med en omsætning på under 100 mio. HUF, ca. 325 000 EUR, en undtagelse (0 % afgiftssats), mens de andre skal betale 5,3 % for den del af deres omsætning, der overstiger 100 mio. HUF. I praksis betyder dette, at progressiviteten opretholdes i beskattningen af virksomheder med en reklameomsætning, der overstiger grænsen.
- (81) Den nye grænse, hvorunder satsen på 0 % finder anvendelse (100 mio. HUF), er lavere end den grænse, hvorunder satsen på 0 % finder anvendelse i henhold til den gamle lovgivning (som var 500 mio. HUF). Det medfører imidlertid manglende opkrævning af afgifter på ca. 17 000 EUR om året (5,3 % af 325 000 EUR).
- (82) Kommissionen gav Ungarn mulighed for at begrunde anvendelsen af satsen på 0 % på reklameomsætning under 100 mio. HUF i afgiftssystemets logik (f.eks. den administrative byrde). Men Ungarn fremsatte ingen argumenter for, at omkostningerne til opkrævningen af afgiften (den administrative byrde) ville veje tungere end de opkrævede afgifter (op til ca. EUR 17 000 EUR i afgifter om året).
- (83) Dernæst indføres der med ændringen en valgfri ordning med tilbagevirkende kraft til lovens ikrafttrædelse i 2014: For tidligere år kan skatteyderne vælge at anvende enten den nye ordning eller den gamle.
- (84) Det betyder, at virksomheder, der tidligere har været underlagt en afgiftssats på 0 % og 1 %, ikke vil blive pålagt en afgift på 5,3 % med tilbagevirkende kraft, da det er usandsynligt, at de vil vælge at betale flere afgifter. Den valgfri tilbagevirkende kraft af den ændrede afgift giver således virksomheder mulighed for at slippe for at betale afgiften i det nye system og giver de virksomheder, der vælger satsen på 5,3 %, en økonomisk fordel.
- (85) For det tredje er fradraget for fremførte underskud i afgiftsgrundlaget for 2014 begrænset til virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, fortsat uændret. De bekymringer vedrørende statsstøtte, som der blev givet udtryk for i åbningsafgørelsen, imødegås således ikke i den ændrede ordning og er fortsat gældende.
- (86) Som følge deraf mener Kommissionen, at ændringerne i 2015 til reklameafgiftsloven kun delvist tager hånd om de bekymringer, som der blev givet udtryk for i åbningsafgørelsen vedrørende reklameafgiftsloven af 2014. Den ændrede lov indeholder faktisk de samme elementer, som Kommissionen fandt udgjorde statsstøtte under den tidligere ordning. Selv om antallet af afgiftssatser og kategorier er blevet reduceret fra 6 til 2, og den højeste sats er blevet reduceret betydeligt fra 50 % til 5,3 %, er afgiften fortsat progressiv, dens progressivitet er stadig ikke blevet begrundet, og fradraget for fremførte underskud er fortsat gældende. Denne vurdering er gyldig for fremtiden, men også for fortiden, dvs. siden ikrafttrædelsen af den ændrede lov den 5. juli 2015 og eventuelt med tilbagevirkende kraft til ikrafttrædelsen af loven i 2014.
- (87) Ændringerne i 2015 til reklameafgiften påvirker således ikke Kommissionens konklusion om, at reklameafgiften fortsat udgør ulovlig og uforenelig statsstøtte.

4.4. TILBAGESØGNING AF STØTTE

- (88) Som allerede nævnt i betragtning 78 mener Kommissionen, at åbningsafgørelsen også omfatter den ændrede ordning. Denne afgørelse vedrører derfor den reklameafgiftslov, som var i kraft på tidspunktet for åbningsafgørelsen, dvs. den 12. marts 2015, samt ændringerne af 5. juni 2015.
- (89) Foranstaltningerne er ikke blevet anmeldt til — eller erklæret forenelige med det indre marked af — Kommissionen. Disse foranstaltninger udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1, og ny støtte som omhandlet i artikel 1, litra c), i forordning (EU) 2015/1589. Eftersom foranstaltningerne er sat i kraft i strid med standstill-forpligtelsen i traktatens artikel 108, stk. 3, udgør de også ulovlig statsstøtte som omhandlet i artikel 1, litra f), i forordning (EU) 2015/1589.
- (90) Konsekvensen af konklusionen om, at foranstaltningerne udgør ulovlig og uforenelig statsstøtte, er, at støtten skal tilbagesøges fra modtagerne i henhold til artikel 16 i forordning (EU) 2015/1589.
- (91) Hvad angår afgiftssatsens progressivitet, betyder tilbagesøgning af støtten, at Ungarn skal behandle alle virksomheder, som om de havde været underlagt en enkelt, fast sats. Kommissionen mener som standard, at den enkelte, faste sats skal være 5,3 % som fastlagt af Ungarn i den ændrede version af afgiftsloven, medmindre

Ungarn senest to måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse beslutter sig for at fastlægge en anden enkelt afgiftssats, der finder anvendelse med tilbagevirkende kraft for alle virksomheder i hele den periode, hvor afgiftssatsen er blevet anvendt (både den oprindelige og den ændrede version), eller for at afskaffe reklameafgiften med tilbagevirkende kraft pr. ikrafttrædelsesdatoen.

- (92) Hvad angår støtte ydet til virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, som følge af deres fradrag af fremførte underskud, skal Ungarn tilbagesøge forskellen mellem den skyldige afgift ved at anvende den faste afgiftssats på hele reklameomsætningen i de virksomheder, som er underlagt afgiften, uden fradrag af underskud, og den faktisk betalte afgift. Denne forskel svarer til den afgift, som ikke er blevet betalt som følge af fradraget.
- (93) Som anført i betragtning 56 vil referencesystemet for afgiften på reklameomsætningen være en afgift, hvor:
- hele reklameomsætningen er underlagt afgiften (ingen valgfrihed), uden fradrag for fremførte underskud
 - omsætningen er underlagt samme (enkelte) afgiftssats; denne enkelte sats fastsættes som standard til 5,3 %
 - der ikke opretholdes eller indføres andre elementer, der kan give visse virksomheder en selektiv fordel.
- (94) Hvad angår tilbagesøgning, betyder det, at i perioden mellem indførelsen af reklameafgiften i 2014 og den dato, hvor den afskaffes eller erstattes af en ordning, som stemmer fuldt ud overens med statsstøttereglerne, bør det støttebeløb, som virksomheder med reklameomsætning modtager, beregnes som forskellen mellem:
- på den ene side den afgift, 1) som virksomheden skal betale ved anvendelsen af referencesystemet i overensstemmelse med statsstøttereglerne (med en enkelt afgiftssats på som standard 5,3 % for hele reklameomsætningen uden fradrag for fremførte overskud)
 - på den anden side den afgift, 2) som virksomheden skulle betale eller allerede havde betalt.
- (95) I det omfang forskellen mellem afgiftsbeløb 1) og afgiftsbeløb 2) er positiv, bør støttebeløbet tilbagesøges, inklusive renter pr. den dato, hvor afgiften skulle betales.
- (96) Der er ingen grund til tilbagesøgning, hvis Ungarn afskaffer afgiftssystemet med tilbagevirkende kraft fra datoen for indførelsen af reklameafgiften i 2014. Dette forhindrer ikke Ungarn i at indføre et fremtidigt afgiftssystem, f.eks. fra 2017, som ikke er progressivt, og som ikke skelner mellem de økonomiske aktører, som er underlagt afgiften.

5. KONKLUSION

- (97) Kommissionen fastslår, at Ungarn ulovligt har iværksat den omhandlede støtte i strid med traktatens artikel 108, stk. 3.
- (98) Ungarn skal enten afskaffe den ulovlige støtteordning eller erstatte den med en ny ordning, som er i overensstemmelse med statsstøttereglerne.
- (99) Ungarn skal tilbagesøge støtten.
- (100) Kommissionen bemærker imidlertid, at skattefordelen, dvs. den sparede afgift, som følger af anvendelsen af grænsen på 100 mio. HUF, kan være i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013⁽²⁰⁾ (»de minimis-forordningen«). Det højeste beløb, som en koncern kan modtage, er 200 000 EUR over en treårsperiode, medregnet al de minimis-støtte. For at opfylde de minimis-reglerne skal alle de andre betingelser i de minimis-forordningen også være opfyldt. Såfremt fordelene som følge af undtagelsen stemmer overens med de minimis-reglerne, betragtes den ikke som ulovlig og uforenelig statsstøtte og skal ikke tilbagesøges.

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

(101) Denne afgørelse berører ikke eventuelle undersøgelser af, om foranstaltningen er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i traktaten, først og fremmest den frie etableringsret, som er garanteret i traktatens artikel 49 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, som ydes i henhold til den ungarske reklameafgiftslov, herunder efter ændringen af 5. juni 2015, gennem anvendelsen af en omsætningsafgift med progressive satser og muligheden for, at virksomheder, der ikke havde overskud i 2013, kan fradrage fremførte underskud i deres afgiftsgrundlag for 2014, som Ungarn ulovligt har sat i kraft i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 2

Individuel støtte, der tildeles i henhold til den i artikel 1 omhandlede ordning, udgør ikke statsstøtte, hvis den på tildelingstidspunktet opfylder betingelserne i den forordning, som er udstedt i medfør af artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ⁽²¹⁾ eller Rådets forordning (EU) 2015/1588 ⁽²²⁾, afhængigt af hvilken af forordningerne, der er gældende på tidspunktet for støttens tildeling.

Artikel 3

Individuel støtte tildelt i forbindelse med den i artikel 1 omhandlede ordning, som på tidspunktet for tildelingen heraf opfylder de betingelser, der er fastlagt i en forordning, som er vedtaget i medfør af artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98, ophævet og erstattet af forordning (EU) 2015/1588, eller enhver anden godkendt støtteordning, er forenelig med det indre marked indtil den maksimale støtteintensitet for den pågældende type støtte.

Artikel 4

1. Ungarn tilbagesøger den uforenelige støtte, der er tildelt efter den i artikel 1, stk. 1, omhandlede ordning, fra støttemodtagerne, jf. betragtning 88-95.
2. De beløb, der skal tilbagesøges, tilskrives rente fra den dato, hvor de blev stillet til rådighed for modtagerne, indtil de er tilbagebetalt.
3. Renten skal beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ⁽²³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 271/2008 ⁽²⁴⁾.
4. Ungarn indstiller alle udestående betalinger af støtten i henhold til den i artikel 1 omhandlede ordning med virkning fra datoen for vedtagelsen af denne afgørelse.

Artikel 5

1. Tilbagesøgningen af den støtte, der er ydet i henhold til den i artikel 1 omhandlede ordning, iværksættes øjeblikkeligt og effektivt.

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

⁽²²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1).

⁽²³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 82 af 25.3.2008, s. 1).

2. Ungarn sikrer, at denne afgørelse efterkommes senest fire måneder efter meddelelsestidspunktet.

Artikel 6

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse sender Ungarn følgende oplysninger:
 - a) listen over de støttemodtagere, der måtte have modtaget støtte i henhold til den i artikel 1 omhandlede støtteordning, og det samlede støttebeløb, som hver enkelt af dem har modtaget i henhold til ordningen
 - b) det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagesøges fra hver enkelt støttemodtager
 - c) en detaljeret beskrivelse af allerede truffne og planlagte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse
 - d) dokumentation for, at støttemodtageren har fået påbud om at tilbagebetale støtten.
2. Ungarn holder Kommissionen underrettet om udviklingen i de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den støtte, der er tildelt i henhold til den i artikel 1 omhandlede ordning, er fuldt tilbagebetalt. Efter anmodning fra Kommissionen fremsender Ungarn omgående oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet eller planlagt for at efterkomme afgørelsen. Ungarn giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til Ungarn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne

(Den Europæiske Unions Tidende L 180 af 29. juni 2013)

Side 50, artikel 34, stk. 5, fjerde punktum:

I stedet for: »Hvis de undersøgelser, som er foretaget af den anmodede medlemsstat, der ikke overholdt fristen, indeholder oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristerne i artikel 21, 23 og 24 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse eller tilbagetagelse.«

læses: »Hvis de undersøgelser, som er foretaget af den anmodede medlemsstat, der ikke overholdt fristen, giver oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristerne i artikel 21, 23 og 24 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse eller tilbagetagelse.«

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1254/2014 af 11. juli 2014 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af ventilationsaggregater til boliger

(Den Europæiske Unions Tidende L 337 af 25. november 2014)

Side 43, bilag VIII, punkt 2, første formel:

I stedet for: » $AEC = t_a - p_{ef} - q_{net} - MISC - CTRL^x - SEL + Q_{defr}$ «

læses: » $AEC = t_a - q_{net} - MISC - CTRL^x - SPI + Q_{defr}$ «.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA